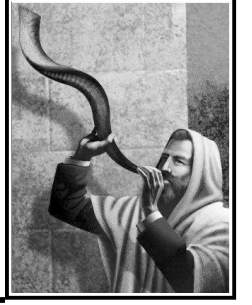

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ஈ-பிரின்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 4. இதழ் - 5. செப்டம்பர்-அக்டோபர் 2018

R5742

Responsibility of the Spirit - Begotten

ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களின் பொறுப்பு

“தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவம் செய்யாநென்று அறிந்திருக்கிறோம்;

தேவனால் பிறந்தவன் தன்னைக் காக்கிறான், பொல்லாங்கன் அவனைத் தொடான்.” 1 யோவான் 5:18

ஆவிக்குரிய காரியங்களை விளக்க முற்படும்போது அது எப்பொழுதுமே கஷ்டமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நம்மை வெளிப்படுத்துவதற்கு நம்மிடம் மனித வார்த்தைகள் மட்டுமே உள்ளன. ஆகையால் ஆவிக்குரிய காரியங்களை தெளிவாக்குவதற்கு வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு உவமைகளையும் உவமானங்களையும் கொடுக்கிறது. இந்த தலைப்பு வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் யோவான், தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களை, தங்களது சபாவ மாறுதலை அனுபவிக்கிறவர்களை, அதாவது ஆதாமின் பிள்ளைகளாக மாம்சத்தின்படி முதலாவது ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, தேவனால் மறுபடியும் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களை பற்றி கூறுகிறார். (1 பேதுரு 1:3) நமது கர்த்தரின் உயிர்த்தெழுதல் முதல், சிலரை உலகத்தை விட்டு வெளியே வந்து புது சிருஷ்டிகளாகும்படி-இனி அவர்கள் மாம்ச ஜீவிகள் அல்ல, ஆனால் ஆவியின் ஜீவிகள்-அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த சபாவ மாறுதலுக்கான முதல்படி ஒரு புது சித்தத்தை பெறுதல் ஆகும். புது சித்தத்தை மட்டுமே புது சிருஷ்டி என்று கூறுவது தவறு என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். நமது பலியை செலுத்துவது இந்த புது சித்தம் தான். இந்த புது சித்தத்தை நாம் பெற்றிருக்கவில்லையென்றால் நமது சரீரத்தை ஒரு ஜீவ பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க முடியாது. இரண்டாவது படி இந்த பலிக்காகவும் புதிய சபாவத்தை அடைவதற்கும் இரட்சகர் ஒரு ஜாமீனாக ஆகுதல் ஆகும். மூன்றாவதுபடி இரட்சகரால் பூமிக்குரிய சபாவத்தை பலியிடுகிற இது பரம பிதாவால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறதும், அதை அவர் ஏற்றுக்கொள்வதற்கான விசேஷித்த அடையாளத்தை கொடுப்பதும் ஆகும். ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அந்த விசேஷித்த அடையாளம் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பித்தல் ஆகும்.

ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலால் நாம் பெற்ற சித்தத்தை, புதிய மனித சித்தத்திலிருந்து தனியாகவும் வேறுபடுத்தியும் வைக்க வேண்டியது மிக அவசியம். புதிய சித்தத்தை முதலில் பெற்றோம்; தேவனுடைய சித்தத்தை செய்ய விரும்பி தீர்மானித்தோம். பிறகு அவர் ஏற்பாடு செய்திருந்த வழியில் நமது இரட்சகர் மூலம் அவரை அணுகினோம். இந்த புதிய சித்தம்தான் பலியை நிறைவேற்றும். இயேசுவின் புண்ணியம் உபயோகிப்பட்டு, காணிக்கை செலுத்தப்படும்போது, பலியானது பிதாவுக்கு உடனே

ஏற்புடையதாக ஆகிறது. இந்த நிலை வரைக்கும் தனிப்பட்டவரது சித்தம் இன்னும் ஒரு மனித சித்தமாக, ஒரு புதிய மனித சித்தமாக இருக்கும். பிறகு நமது கர்த்தராகிய இயேசுவாகிய பிரதான ஆசாரியனால் காணிக்கை பலியிடப்படுகிறது. பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. உடனே ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலால் குறிக்கப்படுகிறது.

இந்த வேளையில் தேவன் செய்வதை நம்மால் முழுவதும் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. இயற்கையான ஜெநிப்பித்தலை நாம் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளாமலிருந்தால் கூட ஆவிக்குரிய ஜெநிப்பித்தலைக் காட்டிலும், இயற்கையான ஜெநிப்பித்தலை அதிகமாக நாம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆவிக்குரிய ஜெநிப்பித்தல் என்பது ஒரு புதிய வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல் என்று வேதவாக்கியம் நமக்கு கூறுகிறது. அதைப் பெறுகிற ஒருவர் தெய்வீகமான ஒரு வெளிச்சத்தை பெறுகிறார். அதன் பிறகு அவர் ஒரு மாற்றமடைந்த ஒரு புதிய நபராக, ஒரு புது சிருஷ்டியாக இருக்கிறார். அவர் புதிய நம்பிக்கையை, நோக்கத்தை இலக்கைப் பெறுகிறார். அவரிடத்தில் கிரியை செய்கிற பரிசுத்த ஆவியின் உயர்ப்பிக்கிற செல்வாக்கினால் ஆவிக்குரிய காரியங்களை மென்மேலும் புரிந்துகொள்கிறார்.

ஆனால் ஆவிக்குரிய காரியங்களை புரிந்து கொள்ளுவதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்காதவர்களுக்கு இதை அனைத்தையும் குறித்து விளக்க முடியாது. “ஜென்ம சபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளான்; அவைகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும். அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாக ஆராய்ந்து, நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால் அவைகளை அறியவுமாட்டான்.” (1 கொரி. 2:9-15) இந்த பரலோக வெளிச்சத்தை நாம் பெறும் வரை அதை சரியானபடி புரிந்து கொள்ள முடியாது. இந்த ஆவிக்குரிய உணர்வு ஒரு சிறிய ஆரம்பத்திலிருந்து வளர்கிறது. “பழையவைகள் எல்லாம் ஒழிந்து போயின, எல்லாம் புதிதாயின.” இந்த பழையவைகள் உடனே அல்ல, படிப்படியாக ஒழிந்து போகிறது. “தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலே” இதன் ஆரம்பமாக இருக்கிறது.

புது சிருஷ்டி பாவத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதில்லை
தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, ஒரு புது

வாழ்க்கையை ஒரு புது சுபாவத்தைப் பெறுதல் நடைபெறுகிறது. அப்போஸ்தலர் யோவான் கூறுகிறதாவது: “தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவம் செய்யான் (பாவத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதில்லை. Diaglott (1 யோவான் 3:9) இவைகளெல்லாம் இப்படிப்பட்ட பரிசுத்த கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும்வரை, மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத் தத்தங்களால் ஊக்கமளிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த சித்தத்தை பெற்றிருப்பவர்கள் தெரிந்தே பாவம் செய்யமாட்டார்கள். தங்கள் வாழ்க்கையில் பாவத்தை அப்பியாசப்படுத்த மாட்டார்கள்.

தெரிந்து செய்யப்படுகிற பாவத்திற்கும், தவறுதலாக செய்யப்படுகிறதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் பார்க்க வேண்டும். நமது தலைப்பு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தெரிந்தே செய்கிறபாவம், பாவத்தை அப்பியாசப்படுத்துதல் ஆகும். புது சிருஷ்டி பாவம் செய்ய முடியாது. ஏனெனில் இது பரலோக வித்தாக, புது சுபாவத்தின் வித்தாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு புவும், ஒவ்வொரு மிருகமும் ஒரு ஜீவ வித்திலிருந்து உற்பத்தியாகிறது. வித்தானது எவ்வளவு நுண்ணியதாக இருந்தாலும், கருவாக இருந்தாலும், அதற்கு ஜீவன் இருக்கிறது. இதே போல்தான் கிறிஸ்தவர்களும். தேவனுடைய பரிசுத்த சித்தம் அங்கே இருக்கும்வரை, அங்கே ஜீவன் இருக்கிறது. ஆனால் அவன் தெரிந்தே பாவம் செய்தால் இந்த பரிசுத்த வித்து மரிக்கிறது. இந்த வித்து அழிந்து போனால், புது சிருஷ்டி மரித்து போகிறது. அந்த தனிப்பட்ட நபர் இரண்டாம் மரணத்தைத் தவிர வேறு எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனில் முதலாவது அல்லது ஆதாமின் மரணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருந்தும், அவன் மறுபடியும் மரிக்க வேண்டும் என்றால் அவன் இரண்டாவது தடவையாக தேவனுடைய பிரமாணத்தின்படி உச்சக்கட்ட மனிதனின் தண்டனைக்குட்பட்டிருக்கிறான் என்று பொருள். இது ஒரு தனிப்பட்டவரது தண்டனையாக, நித்தியமானதாக இருக்கும். இப்படிப்பட்டவன் அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல, “இரண்டு தரம் செத்து, வேற்றுப்புறப் போன மரத்துக்கு” ஒப்பாயிருப்பான். (யூதா.12)

அப்போஸ்தலர் கூறுகிறபடி நாம் பார்த்தால், ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பவன், புது சிருஷ்டியின் கரு நிலையில் இருப்பவன், தெரிந்து பாவம் செய்யமாட்டான், பாவத்தில் அவன் சந்தோஷப்படமாட்டான், பாவத்திற்கு தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கமாட்டான். அப்படி அவன் செய்வானானால், அவன் பரிசுத்த ஆவியை இழந்துவிட்டான் என்றும், மறுபடியும் அவன் பரிசுத்தம் இல்லாதவனாக ஆகிவிட்டான் என்றும் பொருள்படும். பரிசுத்த பேதுரு விளக்குவது போல, கழுவப்பட்ட பன்றி சேற்றிலே புரள திரும்பினது போல இருக்கும். அப்போஸ்தலர் யோவான் சொல்கிறதாவது: “பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவன் தன்னைக் காக்கிறான், பொல்லாங்கன் அவனைத் தொடான்.” அவன் தெரிந்து பாவம் செய்யாமலிருப்பது மட்டுமல்ல, ஒரு காவற்காரன் கோட்டையை காப்பது போல, ஒரு நகரத்தை காப்பது போல, ஒரு வீட்டைக் காப்பதுபோல, தன்னை தொடர்ந்து காத்துக் கொள்வான். அவன் அனைத்து கதவுகளையும் வழிவகைகளையும் கவனிக்கிறான்.

விழித்திருத்தலுக்கான அவசியம்

நம்மேல் நாம் கவனமாயிருக்க வேண்டும் என்கிற இந்த எண்ணம், பொல்லாங்கன் நம்மை தொடாமலும் தீங்கும் செய்யாமலும் நம்மை காத்துக் கொள்ளும்படியாகவே ஆகும். இன்னொரு எண்ணம்: நமது கர்த்தர்தான் நீதிக்கும் பரிசுத்தத்திற்கும், சத்தியத்திற்கும் மையமாக இருக்கிறார். நீதி, பரிசுத்தம், சத்தியம் இவைகளின் பக்கம் இருப்பவர்கள், பாவத்தை தவிர்ப்பார்கள், அதனுடன் ஐக்கியம் கொள்ள மாட்டார்கள்; பாவக்கிரியைகளில் நுழையக் கூடமாட்டார்கள். அதன் மேல் நாம் இரக்கம் காண்பித்தால், அந்த அளவுக்கு நாம் கர்த்தரிடமிருந்து விலகியிருப்போம், இணக்கமில்லாது இருப்போம். ஒரு வட்டத்தில் மையத்தின் அருகாமையில் இருப்பதுதான் அதிக பாதுகாப்பு. இதே போல யேசுவாவே நீதியின் வட்டத்திலும் மையமாக இருக்கிறார்.

பாவத்தினிடத்தில் நாம் காண்பிக்கும் லேசான அனுபவம் கூட தேவனுடைய பிள்ளையை பரிசுத்தத்தின் மையத்திலிருந்து தூர அனுப்பும். அவனுக்கும் கர்த்தருக்கும் உள்ள தூரம் அதிகம் ஆகிறதினால், அவன் வட்டத்தின் கடைசி விளிம்புக்கு இழுக்கப்படுவான். சுற்றிலும் முதலைகள் நிறைந்த தண்ணீருள்ள ஒரு தீவை நினைத்துப்பாருங்கள். தீவின் மையப்பகுதியில் ஒருவன் இருந்தால் அவன் தன் விரோதிகளிடமிருந்து மிகவும் பாதுகாப்பாக இருப்பான். கரையை நெருங்கியிருக்கிற அளவுக்கு அவன் அதிக ஆபத்தில் இருக்கிறான். சாத்தானே இங்கே தந்திரமுள்ள விரோதியாக குறிப்பிடப்படுகிறான். நம்மில் தன்னை கவனித்துக் கொள்ளாத ஒருவன் அந்த அளவுக்கு வட்டத்தின் விளிம்பிற்கு செல்லுவான். கர்த்தருடைய சித்தத்துக்கு எந்த அளவுக்கு முழுமையான இசைவுக்கு விராதிருக்கிறார்களோ, எந்த அளவுக்கு பாவத்தில் பங்கு பெறுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு ஆபத்தின் இடத்திற்கு அருகே கொண்டு செல்லப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒருவன் மகா பெரிய சத்துருவினாலும் அவனது பொல்லாத ஆவியின் சேனைகளாலும் தொடப்பட்டவும், பிடிக்கப்பட்டவும் கூடிய ஆபத்திலும், தீங்கு மற்றும் ஒருவேளை அழிக்கப்பட கூடிய ஆபத்திலும் இருக்கிறான்.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் இந்த ஆபத்தின் இடத்திற்கு அருகாமையில் செல்லக்கூடிய ஏதாவது ஒரு அனுபவத்தைப் மறைமுகமாக பெற்றிருப்பான். நாம் கர்த்தருக்கு அருகாமையில் இருக்கிற அளவுக்கு நாம் தெய்வீக பாதுகாப்பில் இருக்கிறோம். நாம் விசுவாசத்தைவிட்டு விலகுகிற அளவுக்கு நாம் சத்துருவை நெருங்குகிறோம். பாவம் செய்யாமலேயே ஒருவன் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொள்கிறான். அவனது இருதயம் கர்த்தருக்கு உண்மையாக இருந்தும், பாவத்தினால் தொடப்பட்டு, எப்படியோ மற்றவர்களுடன் ஈடுபடுகிறான். ஆகவே தேவனுடைய வார்த்தை நம்மை எச்சரிக்கிறதாவது: நமது கிரியைகளை, நமது நட்புணர்வை, நமது நடவடிக்கையை விழித்திருந்து கவனிக்க வேண்டும். “உன்னதமானவரின் மறைவில்” தரித்திருக்கவும், “நம் பாதங்களுக்கு வழிகளை செவ்வை பண்ணும்படியும்” பலவீனமாகவும், முடமாகவும் உள்ளவர்களும் வழியைவிட்டு விலகாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். நாம் தேவனுடன் நெருங்கி இருப்பதால் குணமாகும்படியும் ஆபத்தின் புள்ளியிலிருந்து தூரமாயிருக்கும்படியும் எச்சரிக்கிறது.

Privileges of the Throne of Grace கிருபாசனத்தின் சலுகைகள்

“ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயம் செய்யும் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையில் சேரக்கடவோம்.” (எபிரேயர் 4:16)

அப்போஸ்தலரின் இந்த வார்த்தைகள் எப்பொழுதுமே தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு பொருந்துவதாக இருக்கிறது. அவர்கள் விசேஷித்த விதமாக நமக்கு முக்கியமானவர்கள். ஏனெனில் அப்போஸ்தலர் எபேசியிருக்கு எழுதின நிருபத்தில் குறிப்பிடதுபோல் நாம் இப்போது தீங்கு நாளில் வாழ்கிறோம் என்பதை உணர்கிறோம். அது முன்னமே வந்திருக்கிறது. தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கங்களை முறையாக தரித்துக் கொண்டவர்கள் மட்டுமே சத்துருவின் தாக்குதல்களை எதிர்க்கமுடியும் என்பதையும் உணர்கிறோம். கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடைய முழு சர்வாயுத வர்க்கங்களையும் தானே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற அவரது புத்திமதி, ஆயுதத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. இந்த நாளில் எதிர்பார்க்கக்கூடிய தாக்குதலை எதிர்ப்பதில் இருக்கக்கூடிய ஒரு கஷ்டத்தையும் முடிவில் நிலை நிற்பவர்கள் சிலரே என்பதையும் கூறுகிறது. அந்த புத்திமதி, விசுவாசம் என்னும் கேடகத்தை மாத்திரமல்ல, இரட்சணயம் என்னும் தலைச்சீராவை மாத்திரமல்ல, ஆவியின் பட்டயத்தை மாத்திரமல்ல, ஆயத்தம் என்னும் பாதரசையை மாத்திரமல்ல, சத்தியம் என்னும் கச்சையை மாத்திரமல்ல, அனைத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளும்படி கூறுகிறது. இந்த தீங்கு நாளில் எதிர்பார்க்கப்படுகிற தாக்குதல்கள் அனைத்தையும் எதிர்த்து நிற்க இவையனைத்தும் தேவை என்பதே இதன் பொருளாகும்.

ஐயகோ, தேவன் கட்டளையிட்டிருக்கிற இந்த ஆயுதங்களின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்தவர்களாக எவ்வளவு சொற்பமான பேர்கள் காணப்படுகிறார்கள்! தாங்கள் வாழ்கிற காலத்தை உணர்ந்து கொள்ளாதிருப்பதும், போதுமான அளவுக்கு அவர்கள் விழிப்புள்ளவர்களாயில்லாதிருப்பதும், சத்தியத்தை தேடவும், சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய மகா நாளின் போருக்காக ஆயுதத்தை அணியவும் வைராக்கியம் இல்லாதிருத்தலும் இதற்கு காரணமாக இருக்கிறது.

ஆனால் அனைத்து முன்னேற்பாடுகளுடன் இருக்கும் ஆவலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் தனது இருதயத்துக்கும் கர்த்தருக்கும் இடையே ஒரு நேரடியான, தொடர்ச்சியான தொடர்பு இருப்பதை அவர்கள் காணவேண்டும். தேவன் வேதாகமத்தில் தமது செய்தியை, தமது வாக்குத்தத்தத்தை, தமது புத்திமதியை முன்னமே கொடுத்திருக்கிறார். பரிசுத்த பவுல் வேறு இடத்தில் இந்த வார்த்தை, “தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும் எந்த நற்கிரியையும் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக பிரயோஜன முள்ளவைகளாக இருக்கிறது” என்று அறிவித்திருக்கிறார். இந்த உறுதிமொழியை நாம் மெச்சுகிறோம். மேலும் நமது தகுதியின்மையை, நமது அபுரணங்களை, நமது சிறிய தன்மையை உணருகிறோம். ஆனால் இவைகளைல்லாம் இப்படி இருப்பினும், நாம் இரக்கத்தை பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயம் செய்யும் கிருபையை அடையவும் பாவ மன்னிப்பிற்காகவும் தைரியமாக கிருபாசனத்தண்டையில்

சேரலாம் என்று நமது கர்த்தர் உறுதியளித்திருக்கிறார்.

பாவ மன்னிப்பைப் பற்றிய இந்த வாக்குத்தத்தம் ஆதிபாவத்தை சேர்த்துக் கொள்ளாது; ஏனெனில் நாம் கர்த்தரிடம் அர்ப்பணம் செய்யும் போது, ஞானஸ்நானம் பெறும்போது அது மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அது அனுதினமும் நினைக்கப்பட தேவையில்லை. நமது சித்தத்தை கர்த்தரிடம் அர்ப்பணம் செய்து, நெருக்கமான வழியில் ஆரம்பித்திருக்கிற நாம், அவருக்கு செலுத்தத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை எது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். (ரோமர் 12:1) நமக்கு தேவையான ஒவ்வொன்றையும் அவர் அளித்திருக்கிறார். நமது அனுதின மீறுதல்களுக்கு மன்னிப்பு தேவைப்படுகிறது. ஆகையால் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நல்ல போர் சேவகனாக இருப்பவன், தலைமையகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பை வைத்திருக்க வேண்டும். அனுதினமும் கிருபாசனத்தண்டைக்கு வருவதின் மூலம் இந்த சலுகையை பெறுகிறான்.

நாம் தேவனை அணுகுகிற சலுகைக்கும் பூமிக்குரிய ஆற்றலுக்கும் வேறுபாடு இருந்தால், நம்மில் தேவனுடைய கிருபையின் வெளிப்பாடுகளின் ஒரு குறிப்பை நாம் காணலாம். இங்கிலாந்து ராஜா அல்லது ஜெர்மனியின் கெய்சர் அல்லது வேறு ஏதாவது பூமிக்குரிய அரசாங்கத்தை அணுகுவது மிகவும் கஷ்டம். ஏனெனில், அவர்களது அரியாசனத்தின் கௌரவம் பராமரிக்கப்படுகிறது. ஒருவர் இதை ஆவலுடன் செய்ய விரும்பவேண்டும். அவன் ராஜாவை பார்க்க வேண்டும் என்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆடையை அணிய வேண்டும், ஒரு குறிப்பிட்ட முறைமையை ஆசரிக்க வேண்டும். ஒரு சரியான அறிமுகம் இருக்கவேண்டும். ராஜா கிருபை உள்ளவராக இருந்தால் சந்திப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பார். ஆனால் நமது தேவன், அண்ட சராசரங்களின் மகா சிருஷ்டிகர், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும், தம்மை “பிதா” என்று அழைக்கக்கூடிய உரிமையை கொடுத்து, தனது அனைத்து தேவைகளையும், தனது அனைத்து துன்பங்களையும் ஜெபத்தில் அவரிடத்தில் கொண்டு வரும்படியான சலுகையை கிருபையுடன் அருளியிருக்கிறார். எப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமான கிருபை!

பிறகு ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையும் கிருபாசனத்தை அணுகும் முன்பு, எவையெல்லாம் கர்த்தரால் அங்கீகரிக்கப்படும், எவையெல்லாம் அங்கீகரிக்கப்படாது என்பதை அறிய நாட வேண்டும். பிதாவினுடைய சித்தத்தை அறிவதும் அதற்கேற்றாற்போல் தனது காரியங்களில் அவரது வழி நடத்துதலை கேட்டலும் தேவனுடைய பிள்ளையின் ஒரு நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். நமது இருதயங்கள் முழுவதும் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொண்டு, கிறிஸ்தவ வீரனைப்பற்றி இங்கே விளக்குகிறார். அந்த கிறிஸ்தவ வீரன் தேவனுடைய முழு சர்வாயுத

வர்க்கத்தையும் தரித்திருக்கிறவனாகவும் அல்லது தரிக்கிறவனாகவும் உயர்ந்த நிலைக்கு வர நாடுகிறவனாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். அவன் தனது சர்வாயுதங்களுடன் ஜெபிக்கும் சலுகையை பழக்கவும், பயன்படுத்தவும் வேண்டும். (எபேசியர் 6:18)

பிரியமான ஜெபத்தை ஏற்றெடுக்கும் முறை

முன்னே சொல்லப்பட்ட வசனம் ஜெபம் எப்படி ஏற்றெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை நமக்கு சொல்லுகிறது. “எந்த சமயத்திலும் சகலவிதமான வேண்டுகோளும், விண்ணப்பத்தோடும், ஆவியினால் ஜெபம் பண்ண வேண்டும்.” “ஆவியினால்” என்ற வார்த்தைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் “ஆவியோடு” இல்லாமல் வெறும் கடமைக்காக செய்யும் ஜெபத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட ஜெபம் வேறுபடுகிறது. புறஜாதிகள் அவர்களின் ஜெபங்களில் பெரும் முறைமைகளை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். உதாரணத்திற்கு, சீனர்கள் குறிப்பிட்ட ஜெபங்கள் பதியப்பட்டிருக்கும் ஒரு சக்கரத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சக்கரம் எவ்வளவு அதிக தடவை சுற்றப்படுகிறதோ அவ்வளவு அதிகமாக தேவனிடம் ஜெபம் போகிறது என்று நினைக்கிறார்கள். இது வீணாக திரும்பத் திரும்ப சொல்லுதல். ஆனால் சீனர்கள் புறஜாதிகள், உண்மையான தேவனைப்பற்றி அவர்கள் அறியவில்லை. மற்றவர்கள் உண்மையான தேவனை அணுகி, தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்பதையும், தங்களுக்கு எது மேலானது என்பதையும், என்ன தேவை என்பதையும் அறியாமல் பயன்றறைவகளை திரும்ப திரும்ப கேட்கிறார்கள். சில கிறிஸ்தவர்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட வேண்டுகோள்களை பயன்படுத்துகிறார்கள். இது அவர்களது உண்மையான சொந்த மனோபாவத்தை அல்லது ஆவியை குறிப்பதில்லை. அக்கறையற்ற முறையில் ஜெபத்தை ஏற்றெடுக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். சில ஜெபங்கள் மணிகள் மூலம் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவைகள் நமது ரோமன் கத்தோலிக்க நண்பர்கள் மூலம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மணியும் ஒரு ஜெபத்தைக் குறிக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப அதே ஜெபத்தை ஏற்றெடுக்க அது உதவுகிறது. ஒவ்வொரு மணிக்கும் ஒரு ஜெபத்தை ஏற்றெடுத்து, இப்படியாக மணியை எண்ணுகிறார்கள்.

இந்த முயற்சிகளெல்லாம், ஜெபத்தில் தேவனை அணுகுவதற்கு மனுமக்கள், புறஜாதியினர் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது தேவனுடைய உதவியின் தேவையை குறிக்கிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட வெறும் சாதாரண முறையில் தேவனை அணுக முடியாது. அவர் பரிசாசம் பண்ணக்கூடியவர் அல்ல. இப்படி ஒரு அக்கறை அற்ற முறையில் ஒரு பூமிக்குரிய ராஜாவை அணுகினால் அவன் ஒரு வெறுமையை உணர்ந்து கோபம் கொள்ளுவான். ஆகையால் வெறும் உதட்டளவில் நாம் தேவனிடம் வந்தால், நமது ஜெபம் கேட்கப்படாது. தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருக்கிறவர்கள் கிறிஸ்து மூலம் ஜெபத்தை ஏற்றெடுத்தால் மட்டுமே ஜெபம் தேவனுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

“எங்கள் பிதாவே” என்று அழைத்து சர்வல்லவரிடம் வருவதற்கு உரிய உரிமையை பெறுவதற்கு வேறு எந்த வழியும் இல்லை.

மறுபடியும் நமது பாடத்திற்கு வருவோம். “எந்த சமயத்திலும் சகலவிதமான வேண்டுகோளும், விண்ணப்பத்தோடும் ஆவியினாலே ஜெபம் பண்ணி” – நாம் ஏற்றெடுக்கிற ஒவ்வொரு ஜெபமும், நமது விண்ணப்பம் எதுவாயிருந்தாலும், ஆவியின் ஊக்கத்தோடு இருக்க வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுவதாக நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். நாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மனப்பூர்வமாக உணர்ந்து “ஆவியினாலே” நாம் ஜெபம் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் அது தேவனுக்கு பிரியமானதாக இருக்காது. அது ஒரு ஊக்கமுடனான மன்றாட்டாக, “வேண்டுகோளாக” இருக்க வேண்டும். நாம் தேவனிடம் ஜெபம் பண்ணும்போது “மிகுந்த மன உறுதியோடு விழித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.” சீக்கிரத்தில் நமது ஜெபம் கேட்கப்படவில்லை என்பதற்காக நாம் சோர்ந்து போகக் கூடாது. தேவனுடைய சித்தம் என்று நாம் விசுவாசிக்கும்படியாக தேவனுடைய வசனம் கூறாத எந்த காரியங்களையும் நாம் ஜெபத்தில் கேட்கக்கூடாது. தேவனுடைய சித்தம் என்று நாம் விசுவாசிக்கிறவைகளையே நாம் கேட்க வேண்டும். நாம் கேட்பது உண்மையிலேயே நாம் விரும்புகிறதாக இருக்க வேண்டும். நமது ஜெபத்தின் நிறைவேறுதலுக்காக நாம் விழித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்படியாக இந்த ஆசீர்வாதம் வரும்போது நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். நாம் வேண்டிக் கொள்கிறதற்கு முன்னமே நமக்கு இன்னது தேவை என்பதை நமது பிதா அறிந்திருக்கிறார். (மத்தேயு 6:32,8)

சுயநலமான வேண்டுகோள் சரியானதல்ல

ஜெபத்தின் நோக்கம், நமக்கு அது பயன்தரக்கூடியதாகவும் பிதாவின் ஆசீர்வாதங்களை ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய மனோபாவத்தை கொண்டு வரக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். கனிதராத எந்த ஆசீர்வாதங்களையும் தேவன் நமக்குத்தர விரும்பமாட்டார். அவர் இந்த ஆசீர்வாதங்களை கொடுக்கும்போது, அதை உட்கிரகித்துக் கொண்டு கனிகளை கொண்டு வரக்கூடிய மனோபாவத்தில் நமது இருதயம் இருக்கவேண்டும் என்பது அவரது நோக்கமாக இருக்கிறது. அவரது சித்தத்திற்கு நம்மை முழுமையாக சமர்ப்பிக்கக்கூடிய மனோபாவத்தை நாம் எப்பொழுதுமே உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். நமது பரம பிதா நமது தேவை என்ன என்பதை முழுவதுமாக அறிந்தவராக மட்டுமல்ல, அதை நாம் பெற தகுதியானவுடன் தமது பிள்ளைகளுக்கு தமது மேன்மையான வரங்களை கொடுக்க காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நாம் வீணான, அர்த்தமற்ற ஒப்பித்தலை அவருக்கு முன் கொண்டு வராதிருப்போமாக.

உலகமானது, வெறும் உணவு, ஆடைகள், பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் அல்லது பகைவர்களின் மேல் வெற்றி போன்றவை கேட்கும் போது, தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் சித்தங்களை அவரிடம் அர்ப்பணித்துவிட்டு, நமது ஆண்டவர் கற்றுக் கொடுத்த உயர்வான ஜெபத்தின் வார்த்தைகளில் ஜெபிக்க வேண்டும்.

“பரலோகத்தில் இருக்கும் எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக; உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் செய்யப்படுவதாக.” பிறகு “எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்குத்தாரும்.” அது சிறியதோ அல்லது பெரியதோ, என்ன வகையான உணவு என்பதைக் கேட்காமல் நமக்கு தேவை என்ன என்பதை அவர் கொடுக்கிறதை நாம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த காரியங்கள் அனைத்தையும் கர்த்தரின் கரங்களில் நாம் ஒப்புவித்திருக்கிறோம். நாம் விசேஷமாக ஆவிக்குரிய ஆகாரத்திற்கு நாம் வேண்டுகல் செய்ய வேண்டும். நமது வேண்டுகல் மாம்சீக பிரகாரமாக அல்ல, ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக இருக்க வேண்டும். பூமிக்குரிய காரியங்களை நாம் தற்செயலாக மட்டுமே கேட்க வேண்டும், ஏனெனில் நமது சரீரங்களை தேவனிடம் அர்ப்பணித்திருக்கிறோம். நமது சரீரம் மரிக்க வேண்டியிருப்பதாலும், அது பலியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாலும், நமது ஆவிக்குரிய அபிவிருத்திக்காகவும், சோதனைக்காகவும், நாம் செய்யவேண்டும் என்று அவர் நமக்கு நியமித்திருக்கிற வேலையை முடிப்பதற்காகவும், நீண்ட காலமாக நாம் கர்த்தரிடம் கொடுத்திருக்கிற சரீரத்தை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்படி நாட வேண்டும். கர்த்தர் நமது பலியை நிறைவு செய்ய தயாரானவுடனேயே, நாமும் அதை அர்ப்பணிக்கக் சந்தோஷத்துடன் விருப்பம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

புது சிருஷ்டிகளாக நாம், இந்த புது சுபாவத்தின் ஆர்வத்திற்கு இசைவாக நாம் எப்பொழுதும் ஜெபிக்க வேண்டும். பரம ஆகாரத்திற்காக நாம் பசியுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியின் கிருபைகளையும் கனிகளையும் நாம் அபிவிருத்தி செய்கிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். பூமிக்குரிய பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கக் கூடிய நல்ல ஈவுகளைக் காட்டிலும் தம்மிடம் கேட்கிறவர்களுக்கு அதிகமானவைகளைக் கொடுக்க பிதாவானவர் அதிக விருப்பம் உடையவராக இருக்கிறார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். நாம் ஆவியினாலே ஜெபம் பண்ணினால் மட்டும் போதாது, கர்த்தருடைய வசனம் குறிப்பிடுவது போல புது சிருஷ்டியின் ஆவியின் வழியில் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும். இந்த புது சிருஷ்டியின் தேவைதான் நமது பார்வையிலும் கர்த்தரின் பார்வையிலும் முதலாவது இருக்கிறது. இவர்களது ஆர்வத்தையும் இவர்களை கவனிக்கவும், அவர்களது ஜெபத்தையும் கேட்டு ஆசீர்வதிக்கவும் கர்த்தர் சந்தோஷப்படுகிறவராக இருக்கிறார்.

கிறிஸ்தவர்களின் ஜீவ சுவாசம்

இவையெல்லாவற்றிற்கும் அறிவுக்கேற்ற முடிவாக, கர்த்தருடைய உடன்படிக்கையின் மக்கள் பூமிக்குரியவைகளுக்காக குறைவாக ஜெபிக்க வேண்டும். சபைக்கு திரும்ப கொடுத்தல் முடிவல்ல என்பதையும், மரண பரியந்தமுமான பலியும், மகிமையான உயிர்த்தெழுதலுமே முடிவு என்பதையும் உணர வேண்டும். ஆகையால், அர்ப்பணம் செய்தவர்களின் ஜெபமானது, நமது பல்வேறுவிதமான சோதனை, மற்றும் துன்பங்களை ஒரு விசுவாசமுள்ள ஆவியோடு சந்திப்பதற்கான கிருபைக்காக இருக்க வேண்டும். நாம் ஆயுதங்களை தரித்துக் கொள்ளும்போது, ஆவியின் பட்டயத்தை நாம் எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதையும்,

நமது எதிரியான சத்துருவையும் நமது சொந்த மாம்சத்தை கழித்துள்ள பெலிஸ்தியர்களையும் எப்படி எதிர்கொள்வது என்பதையும் கற்றுக்கொள்வதற்காகவும் இருக்க வேண்டும். எதிரியின் தாக்குதல் மற்றும் சோதனைகளில் அப்பியாசப்படுத்துவதற்கு நமக்கு அதிகமான கிருபை தேவைப்படுகிறது. “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்” தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாய் நடக்கிறது என்று உணர வேண்டும். நமது “அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும்” எப்படி உறுதிப்படுத்துவது என்பதையும் நாம் நாளுக்கு நாள் கற்றுக்கொண்டு வருகிறோம்.

ஜெபக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும்படி கர்த்தரின் ஜனங்கள் உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தனியாக அனுதினமும் கிருபாசனத்தை அணுகவேண்டும். எங்கே இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் கூடுகிறார்களோ அங்கே அவர்கள் நடுவே இருப்பதாக நமது கர்த்தர் அறிவித்திருக்கிறார். ஒரு பொதுவான காரியத்திற்காக ஒரு வேண்டுகல் செய்யப்பட்டால், அந்த ஆசீர்வாதம் அனைவருக்கும் மற்றும் வெளிநாடுகளுக்கும் பரவும்படியாக நமது இருதயங்களை ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். கர்த்தருடைய ஜனங்கள் ஐக்கியத்திலும் அந்நியோந்நியத்திலும் சேர்ந்து ஜெபிக்க வேண்டும் என்பது ஆலோசனையாக இருக்கிறது. ஆனால் இது நமது தனிப்பட்ட ஜெபத்திற்கு இடையூறாக இருக்கக்கூடாது. நமது பலவீனங்களையும் குற்றங்களையும் உணர்ந்து, நமது இரட்சகரின் பலியின் விலையேறப்பெற்ற புண்ணியத்திற்காக வேண்டுகல் செய்து அதன் மூலம் நமது நீதியின் வஸ்திரத்தில் உள்ள கரை திறைகளை அகற்றும்படி தேவைப்பட்டால் மணிக்கணக்காக ஜெபிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட ஜெபமானது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமானதாக, “ஜீவ சுவாசமாக” இருக்கிறது.

சத்துரு, உலகம் மற்றும் மாம்சத்தின் அத்துமீறல்கள் நம்மை அதைரியப்படுத்துவதாகவும், தற்கால வாழ்க்கையின் காரியங்களோடு நம்மை சிக்க வைப்பதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த சோதனையிலும், துன்பத்திலும் அவரிடத்தில் சென்று அணுகும்படியான ஒரு வழியை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நமது வேண்டுகல்களுக்கு தெய்வீக கவனமும் தெய்வீக உதவியும் கிடைக்கும் என்று உறுதியுடன் இருக்க வேண்டும். நமது மாம்சீக பலவீனம் சில சமயங்களில் நமது ஜெபத்திற்கு தடையாக இருக்கிறது என்பதை முன்னரே நாம் பேசியிருக்கிறோம். மனசாட்சிக்கு விரோதமாக ஏதாவது செய்து விட்டு, கொஞ்ச காலம் தேவனிடம் ஜெபித்தலை தவிர்த்தலும், போவதற்கு அஞ்சுதலும், போவதற்கு வெட்கப்படுதலும், சில காலத்திற்கு பிறகு சென்றால் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கும் என்றும் நினைப்பதும் அநேக கிறிஸ்தவர்களின் மனோபாவமாக இருக்கிறது. இது மிகவும் ஆபத்தான மார்க்கமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் இது நமது ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியை தடைசெய்வதாக இருக்கிறது. ஆகையால் இது அனுமதிக்கப்படக்கூடாது. பரலோக

கிருபாசனத்திடம் நாம் செல்வது அனைத்திலும் மிகவும் அவசியமானதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். நமது பலவீனங்களை தேவன் முன்னரே அறிந்தவராயிருக்கிறார். நமது தோல்விகளை அவர் முன்னறிந்தவராயிருக்கிறார். இந்த அனுபவத்தின் மூலம் நாம் பலனடைய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அதாவது நாம் ஜெபத்துடன் இணக்கமாயிருந்து, பாவம் மற்றும் தேவனுக்கு விருப்பமற்ற அனைத்துக்கும் விரோதமாக பலம் பெற வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

சாத்தான் நம்மை தாக்குவதற்கான பிரதான முறைமைகளில் ஒன்று

சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல், நமது சத்துரு நமது ஜெபத்தை, பிதாவுடனான நமது தொடர்பை குறுகிடுவதற்கு நாடுவான். நமது கீர்த்தனைகளில் ஒன்று அறிவிக்கிறதாவது:

“பலவீனமுள்ள பரிசுத்தவான் தனது முழங்காலில் இருப்பதை பார்க்கும்போது, சாத்தான் நடுங்குகிறான்.”

சாத்தான் உண்மையிலேயே நடுங்குவான் என்று நாம் எண்ணத்தின் உச்சநிலைக்கு செல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையில் ஜெபத்தின் வல்லமையை அவன் உணருகிறான் என்பதையும், அவனது பிரதானமான தாக்குதலில் ஒன்று கர்த்தருடனான நமது தொடர்பை துண்டிக்க நாடுவது என்பதையும் நாம் அறிவோம். ஒரு யுத்த களத்தில் ஒரு திறமையான படைத்தலைவன் எதிரியின் அவர்களது தலைமையகத்துடனான தொடர்பை துண்டிக்கவும், அவர்கள் பெறுகின்ற பொருட்கள் போகாதபடி துண்டிக்கவும் முயற்சிப்பது போல சாத்தானும் செய்கிறான். பரலோகத்துடனான நமது தொடர்பை துண்டிப்பதில் அவன் வெற்றிபெற்றால், அவனது விஷமத்தனமான மற்றும் துஷ்டத்தனமான தாக்குதல்களின் கீழ் நாம் மிக அதிகமாக விழக்கூடியவர்களாக இருப்போம். அப்பொழுது நாம் உதவியற்றவர்களாக, தெய்வீக வழிகாட்டுதல் இல்லாதவர்களாக இருப்போம்.

நமது தொடர்பை துண்டிக்க சாத்தான் என்ன செய்யக்கூடும் என்று கேட்டால், நமது பதில் இதுதான்: மனித மனதில் அவன் ஊடுருவிச்செல்ல பலவிதமான வழிகள் இருக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளை ஜெபிக்கும் போதோ அல்லது மற்ற சமயங்களிலோ, வியாபாரத்தைப்பற்றிய அல்லது மகிழ்ச்சியான காரியங்கள் பற்றிய அல்லது

பாவத்தைப்பற்றிய, உலக கவர்ச்சி பற்றிய, தொழில் முதலானவைகளைப்பற்றிய சிந்தனையை கொண்டு வருவான். கர்த்தருடைய பிள்ளைகளைப் பொருத்தவரையில் எந்த அளவுக்கு அவனுக்கு வல்லமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறியோம். அவர்களது சித்தத்தை தடுக்க அவனுக்கு வல்லமை இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் அவன் நமது மனதில் குறிப்பிட்ட உறுப்புகளில் தூண்டுதல் செய்ய வல்லமையுடையவனாக இருக்கிறான். ஆகையால் தேவனுடனான நமது முறையான ஐக்கியத்தை துண்டாடவிடாமல் நாம் விழிப்புள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். மேலும் நமது கிறிஸ்தவ ஊக்கமான தைரியம் பலவீனமாகாமல் விழிப்புள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இப்படியாக எந்த அளவுக்கு நாம் விழிப்பில்லா திருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு குறைவாக உலகத்தையும், மாம்சத்தையும் சத்துருவையும் தடுக்கக் கூடியவர்களாக இருப்போம்.

ஆகையால் பரலோகப் பிதாவுடனான தொடர்புகள் துண்டிக்கப்படாதிருப்பதற்கான ஒவ்வொரு முன்னெச்சரிக்கையையும் நாம் சரியானபடி எடுக்கவேண்டும். உதாரணத்திற்கு, நமது தனிப்பட்ட ஜெபத்தில் தூக்கக் கலக்கமோ அல்லது சரியானபடி சிந்திக்க முடியாதிருந்தால், பிறகு நமது தலை கவிழ்ந்திருந்தால் அதை உயர்த்த வேண்டும்; அல்லது நமது கண்கள் மூடியிருந்தால் அதை திறக்க வேண்டும், உயர்த்த வேண்டும். நமது அனைத்து ஜெபங்கள் மற்றும் வேண்டுகள்கள் ஆவியுடன் இருக்கும்படியும், வெறும் கடமைக்காக, முறைக்காக இல்லாதபடியும் நாம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகள் நமது இருதயத்திலிருந்து வருகிற வார்த்தைகளா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். உதட்டிலிருந்து வருகிற அநேக வார்த்தைகளைக் காட்டிலும் இருதயத்திலிருந்து வருகிற சில வாக்கியங்களே கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு நல்ல நிறைவானதாக இருக்கும். ஜெபத்தில் தங்களது மனதை ஒருநிலைப்படுத்த முடியாதவர்கள், தங்களது ஜெபம் சுருக்கமாக இருக்கும்படியும், தேவனுடைய வசனத்திற்கு இசைவாக இருக்கும்படியும், புது சிருஷ்டியின் ஆர்வத்தின்படியும் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று புத்தி சொல்கிறோம்.

R 5746

“Blessed Are the Pure in Heart”

“இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்”

“சுத்தமுள்ளவர்களுக்கு சகலமும் சுத்தமாயிருக்கும், அசுத்தமுள்ளவர்களுக்கும் அவிசுவாசமுள்ளவர்களுக்கும் ஒன்றும் சுத்தமாயிராது; அவர்களுடைய புத்தியும் மனசாட்சியும் அசுத்தமாயிருக்கும். அவர்கள் தேவனை அறிந்திருக்கிறோம் என்று அறிக்கை பண்ணுகிறார்கள், கிரியைகளினாலோ அவரை மறுதலிக்கிறார்கள்; அவர்கள் அருவருக்கப்படத்தக்கவர்களும், கீழ்ப்படியாதவர்களும், எந்த நற்கிரியையுஞ்செய்ய ஆகாதவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்.”
“எல்லா காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவ ஊற்று புறப்படும்.” (கீத்து 1:15,16; நீதிமொழிகள் 4:23)

நமது முதல் வசனம் மிகவும் கடுமையான குற்றஞ்சாட்டுதலாகும். இங்கே அப்போஸ்தலர் பவுல், தேவன் பற்றிய அறிவுடையவர்களாயிருந்து, ஆனால் போதனையும், வாழ்க்கைமுறையும் சுவிசேஷ செய்திக்கு விரோதமாகவும் இருந்த சிலரைப்பற்றிக் கூறுகிறார். அவர் அவிசுவாசமுள்ள யூதர்களை குறிப்பிடுகிறாரா அல்லது

வெளியரங்கமாக மட்டும் கிறிஸ்துவின் சீடர்களாக இருந்தவர்களை குறிப்பிடுகிறாரா என்பதை நம்மால் நிச்சயமாக கூறமுடியவில்லை. எப்படியிருந்தாலும், நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலமாகவோ, சுவிசேஷத்தின் மூலமாகவோ தேவனை அறிந்திருக்கிறதாக கூறிக்கொள்கிறவர்களைத்தான் அப்போஸ்தலர்

குறிப்பிடுகிறார். இது குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறவர்களை குறிப்பதாக அவர் கூறுகிற விதம் காணப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் குற்றம் கண்டுபிடிப்பார்கள். அதாவது யாரும் எதையும் சரியாக செய்ய முடியாது, எந்த போதனையும் சரியானது இல்லை என்று கூறுவார்கள். இப்படிப்பட்ட குணமுடையவர்களை நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். எங்கேயும் எதையும் பரிசுத்தமாகவும் நல்லதாகவும் அவர்களால் காண இயலாது. எப்பொழுதுமே மற்றவர்களை குறை கூறிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அப்போஸ்தலரின் கூற்று மிகுந்த பலமுள்ளதாகவும் மிகுந்த ஆற்றல் வாய்ந்ததாகவும் இருக்கிறது; “சுத்தமுள்ளவர்களுக்கு சகலமும் சுத்தமாயிருக்கும்; அசுத்தமுள்ளவர்களுக்கும், அவிசுவாசமுள்ளவர்களுக்கும் ஒன்றும் சுத்தமாயிராது.” சொல்லர்த்தமாக, சுத்தமுள்ளவன் அசுத்தமுள்ளதை காணமுடியாது என்றோ, அசுத்தமானவன் சுத்தமுள்ளதைக் காண முடியாது என்றோ கூறவில்லை என்பதையும், ஆனால் பொதுவான பரந்த அர்த்தத்தில் இது உண்மை என்றும் நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். சுத்தமுள்ளவர்கள் தெய்வீக பிரமாணத்திலும் தெய்வீக திட்டங்களிலும் நீதியைக் காண்கிறார்கள். விழுந்துபோன மாம்சத்தின் பலவீனங்களுக்கு பதிலாக, தேவனுடைய “சிறியர்களின்” உண்மையான, சுத்த இருதயத்தை அவர்களால் காணக்கூடும். ஆனால் அவிசுவாசமுள்ளவர்கள், களங்கமுள்ளவர்களாகி அவர்களது மனசாட்சி நெறிதவறினதாகி, ஒரு சரியான வெளிச்சத்தில் எதையும் யாரையும் பார்க்க இயலவில்லை. தவறான எண்ணங்கள் தங்கள் மனதில் நுழைய இடங்கொடுத்து, “ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு விலையுண்டு, எந்த மனிதனையும் வாங்க முடியும், நேர்மையானவன் யாரும் இல்லை” போன்ற சந்தேகத்திற்குரிய மற்றும் தீய சிந்தனைகளையும் இப்படிப்பட்ட அனைத்து காரியங்களையும் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே மற்றவர்களை கிட்டத்தட்ட நியாயந்தீர்க்கிறார்கள்.

மற்றவர்களில் சுத்தத்தை, நல்லதை, சரியானதை காண முடியாத அளவுக்கு அவர்களது மனம் கெட்டு போயிருக்கிறது; அவர்களது மனசாட்சி களங்கமுள்ளதாகியிருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் அவர்களது மனசாட்சி ஓரளவுக்கு அவர்களை கண்டனஞ் செய்யும். ஆனால் படிப்படியாக தவறான மனோபாவத்திற்கு இடங்கொடுத்தால், அவர்களது மனசாட்சி களங்கப்பட்டு கடினமடைகிறது. இதன்மூலம் அவர்கள் வளைகிறவர்களாகவும் தவறாக தீர்மானிக்கிறவர்களாகவும் மாறி, தாங்கள் எந்த அளவுக்கு அநீதியுள்ளவர்களாகவும், அசுத்தமானவர்களாகவும், குருடர்களாகவும் ஆகியிருக்கிறோம் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். “அவர்கள் தேவனை அறிந்திருக்கிறோம் என்று அறிக்கை பண்ணுகிறார்கள்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். ஏதோ ஓர் அறிவுப்புர்வமான வழியில் தேவனுடைய வார்த்தையையும் திட்டத்தையும் அறிந்திருக்கிறார்கள். “ஆனால் அவர்களது கிரியைகளினாலோ அவரை மறுதளிக்கிறார்கள்.” நம்மால் முடிந்தவரை நன்மையானதை செய்யவும், முடிந்தவரை நன்மையானதை பார்க்கவும்,

மற்றவர்களிடம் தீர்ப்பு செய்யும் பொழுது பெருந்தன்மையாக இருக்கவும் நாடவேண்டும் என்று போதிக்கிற தேவனுடைய வார்த்தைக்கு மாறாக அவர்களது வேலைகள் இருக்கின்றன.

குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள், சகோதரர்களின் மேல் குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள்

இந்த மாசுள்ளவர்கள் தேவனை மறுதளிக்கிறார்கள். கிரியைகளினாலும் அவரை மறுதளிக்கிறார்கள். பரிசுத்த பவுல் கூறுவது போல, அவர்கள் தேவனுக்கு “அருவருக்கத்தக்கவர்களும் கீழ்ப்படியாதவர்களும்” ஆக இருந்து தேவனுடைய போதனைகளுக்கு விரோதமாக நடக்கிறார்கள். கர்த்தரை அறிந்த பின்னும் எதிர்திசையில் செல்வதும் அவரது ஆலோசனையை பயனில்லாமல் பண்ணுவதும் நிச்சயமாக அருவருக்கத்தக்க காரியமாக இருக்கிறது. இவர்கள், “எந்த நற்கிரியையும் செய்ய ஆகாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்.” அவர்கள் நன்மையானது எதையும் செய்யமுடியாது, ஆனால் எதிராக செய்வார்கள்; இன்னும் அவர்கள் யாரையும் குறை கண்டுபிடிக்கிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் நெறிகெட்டவர்களாகவும், இழிவானவர்களாகவும் ஆகி, அவர்கள் எல்லா வகையான பாவங்களையும், குற்றங்களையும் செய்யக்கூடியவர்களாக ஆவார்கள் என்று இங்கே அப்போஸ்தலர் கூறவில்லை. அங்கே இல்லாத வார்த்தைகள் எதையும் நாம் வாசிக்கக்கூடாது. ஆனால் எந்த ஒரு நல்ல வேலையை பொருத்தவரை, அவர்கள் அதை களங்கப்படுத்துவார்கள், காயப்படுத்துவார்கள். இவர்கள் கர்த்தருடைய வேலையிலிருந்து முற்றிலுமாக விலகியிருத்தல் மிகவும் நல்லது, அவர்கள் மனதின் எண்ணம் எல்லாம் நிறைவேறும் வரை அவர்கள் கசப்பான ஆவியை அவர்களில் கிரியை செய்யும்படி அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அவர்களது நடக்கையிலும், செயல்களிலும், சிந்தனைகளிலும் எதுவரை அநீதியாகவும், நேர்மையில்லாமலும் இருப்பார்கள் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. எந்த ஒரு நல்ல வேலைக்கும் அவர்கள் தீங்கை விளைவிக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நம் அனைவருக்கும் எச்சரிக்கை செய்யும் பாடங்கள் இங்கே இருக்கிறது. நாம் வழி தவறி தீய ஆவியால் வழி நடத்தப்படக்கூடாது; குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறவர்களாகவும், சகோதரர்களை குற்றம் சாட்டுகிறவர்களாகவும், ஆகக்கூடாது; நமது நேரத்தையும், நமது கைகள், கால்கள், நமது நாவையும் நமது சகோதரர்களை அழிச் செய்ய பயன்படுத்தாமல் நன்மை செய்யவும், ஆசீர்வதிக்கவும், சகோதரர்களை உற்சாகப்படுத்தும் விதத்தில் பயன்படுத்தவேண்டும். இதைச் செய்யாதிருந்தால், கர்த்தருக்கும் அவர்நிமித்தமும் அவன் பிரயோஜன மற்றவனாக, அதிலும் மோசமானவனாக இருப்பான்.

இருதயத்தை காத்துக்கொள்ள வேண்டியதின் அவசியம்

“எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவ ஊற்று புறப்படும்” என்று ஞானி புத்தி சொல்லுகிறான். இந்த புத்திமதியில்

பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் முக்கியமானது. உண்மையில் இது ஞானமான வார்த்தைகள்! இருதயமானது மனித சரீரத்தின் ஒரு முக்கியமான உறுப்பாக இருப்பதால், இங்கே “இருதயம்” என்ற வார்த்தை மனித மனதின் மையத்தை குறிக்கும் படியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருதயம் காத்துக்கொள்ளப் படவேண்டும் என்பது அதன் கருத்தாக இருக்கிறது. தவறாக வழிநடத்துகிற அநேக காரியங்கள் திருப்பப்படவேண்டியதாக, நீக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நமது தொழிற்சுமை மாத்திரமல்ல, உலகத்தின் பொதுவான போக்கும், நமது விழுந்து போன மாம்சமும் நமது இருதயத்தை நீதியிலிருந்தும், தேவனுடைய ஊழியத்திலிருந்தும், பரிசுத்தத்திலிருந்தும், அன்பு மற்றும் பிறரிடம் காட்டும் தயவிலிருந்தும் விலக்குவதாக இருக்கிறது.

நமது பெரிய சத்துருவும் கூட இப்படி தவறாக வழி நடத்தப்பட உதவுவதில் முயற்சி செய்கிறவனாயிருக்கிறான். ஒவ்வொரு மனிதனின் இருதயம்-சித்தம்- மனோநிலை தேவனுக்கும் நீதிக்கும் உண்மையாய் இருக்கவேண்டும். ஆதியில் இப்படித்தான் இருந்தது, காந்த முள் துருவத்தை நோக்கி இருப்பது போல் மனித இருதயமும் கர்த்தரை நோக்கி இருக்க வேண்டும். இதற்கு மாறானது எதுவும் பாவத்தை, கெட்டுப்போன, நெறி தவறிய நிலைமையைக் குறிக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே பாவமானது விழுந்துபோன மானிட சுவாவத்தில் உறுதியாக பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாவம் நிறைந்த நீண்ட காலப்பகுதியில் அநேகர் தங்கள் இருதயத்தை தேவனுக்கு பிரியமாக வைக்க முயற்சித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சரியான நிலைக்கு வந்த பிறகு, பெரும்பாலானவர்கள் இதே நிலைமையில் நிலைத்திருக்க தவறிவிட்டார்கள்; தவறான வழிக்குள் போகாமலும், தவறான நிலைமைக்குள் போகாமலும் இருக்க முடியவில்லை.

நமது சரீரங்களை கட்டுப்படுத்துவதில் நாம் அடிக்கடி கஷ்டப்படுகிறோம். நாம் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையுடன் கவனிக்க வேண்டிய மாம்சீக ஆசைகள் உண்டு. நாவை நாம் தொடர்ந்து அடக்க வேண்டும். இவையெல்லாவற்றிலும் நாம் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாக இருக்கும்போது நமது இருதயத்தை கவனிப்பது மிகவும் முக்கியம். ஏனெனில் நமது எல்லா தீய மனோபாவமும் அங்கேதான் ஆரம்பிக்கின்றன. “நல்ல மனுஷன் இருதயமாகிய நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்லவைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறான்; பொல்லாத மனுஷன் பொல்லாத பொக்கிஷத்திலிருந்து பொல்லாதவைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறான்.” நமது இருதயம் எப்பொழுதும் பரிசுத்தமாகவும் உண்மையாகவும் இருக்கும்படி நாம் எப்பொழுதும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். அங்கே அசுத்தத்தை நாம் காண்போமானால், அதற்கெதிராக ஜெபத்துடன் போராடி நாம் அதை சரிப்படுத்தவேண்டும். நமது மனதை சுத்தத்தினாலும், பிரயோஜனம் உள்ளதாகவும், தெய்வீகம் உள்ளதாகவும் வைத்திருக்க வேண்டும்.

நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருப்பதினால், நாம் நமது இருதயத்தை தேவனுக்கு சரியாக வைத்திருக்க ஒரே

வழி கிறிஸ்து மட்டுமே என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். நாம் கிறிஸ்து மூலமாகவே தேவனிடம் வந்து அவரது பிள்ளைகளாகி அவரது பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறோம். பிறகு நாம் ஒரு புதிய செல்வாக்கை, ஒரு புது ஊற்றை பெற்றிருக்கிறோம். அது நமது இருதயத்தை திறந்து, அதன் ஓட்டத்தை மாற்றி, வெளியே வருவதை இனிப்பாக்குகிறது. அது முதல் நாம் நீதியை சிநேகித்து அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறோம். இதிலிருந்து ஏதாவது மாற்றம் ஏற்படுமானால், நாம் அதை கர்த்தருடைய ஆவிக்கு இசைவாக திருப்பிக் கொண்டு வரவேண்டும். நமது இருதயத்தை தொடர்ந்து சோதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்படியிருந்தால் நாம் பிதாவுடனும் நமது கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுடனும் நெருங்கிய ஐக்கியத்தில் நிலைத்திருப்போம்.

“அதனிடத்தினின்று (இருதயம்) ஜீவ ஊற்று புறப்படும்” என்று சாலொமோன் அறிவித்தான். இருதயமாகிய இந்த உறுப்பிலிருந்து இரத்தமானது சரீரத்தின் அனைத்து பாகங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. இப்படியாக சரீரமானது பலத்திற்கும், தகுதிக்கும், ஜீவனுக்கும் இருதயத்தை சார்ந்திருக்கிறது. இருதயமானது இரத்தத்தை அதன் குழாய்களின் மூலம் தொடர்ந்து அனுப்ப தவறினால் சரீரமானது இறந்துவிடும். ஆகையால் சரீர ஜீவன் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு நொடியும் இருதயத்திலிருந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அது கொஞ்சமாகவோ அதிகமாகவோ அனுதினமும் ஜீவனை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இது நமது மனோபாவத்தைப் பொருத்து இருக்கிறது. நமது சித்தத்துடன் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் நம்முடன் தொடர்புக்கு வருகிற அனைவரும் நாம் வெளிப்படுத்துகிற ஆவியினால் நன்மை அல்லது தீமையின் தாக்கத்தை அடைவார்கள். நமது வாழ்க்கையில் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் ஒரு பரிசுத்தமான இருதயத்தின் சரியான வழிநடத்துதலில் இருப்பது மிகவும் முக்கியம். நாம் அந்த இருதயத்தை ஜாக்கிரதையாக கண்காணித்து, சோதிப்போமானால் இன்று நாம் போகிறது போல நல்லவைகள் நமது இருதயத்திலிருந்து மற்றவர்களுக்கு பாயும். இப்படியாக நமது கர்த்தர் நம்மிடம் சந்தோஷப்பட்டு, நம்மை “பிரியமான பிள்ளைகளாக எண்ணுவார்.” இப்படியாக நமது சிந்தையும் மனசாட்சியும் மாசற்றதாக வைக்கப்படும்.

கடைசி பலன் - ஜீவன் அல்லது மரணம்

ஆனால், ஒரு வகையில், ஜீவனின் பலன்கள் முக்கியமாக இருதயத்திலிருந்து வருகிறது. நமது இனத்திற்கு மரண தண்டனையை தேவன் அறிவித்திருந்தாலும், அனைவருக்கும் எதிர்காலத்தையும் நித்திய ஜீவனையும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இந்த நித்திய ஜீவனை பெறுவதற்கான நிபந்தனைகள் வேத வசனங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்யப்படவேண்டிய சில காரியங்களைக் குறித்து அவைகள் நமக்கு சொல்கின்றன. அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட நமக்கு, நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வது இப்போது நமக்கு முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நமது மாம்சத்தில் பாவமானது ஆக்கிரமித்திருக்கிறது. ஆதாயின் சந்ததியினர்

அனைவரையும் போல, அவனது விழுமையினால் நாமும் சுவாவத்தில் அபூணராக இருக்கிறோம். ஆனால் கர்த்தர், நாம் அவரது பிள்ளைகளானதால், நமது இருதயத்தின்படி, நமது சித்தத்தின்படி, நமது நோக்கத்தின்படி, நமது விருப்பத்தின்படி, நமது முயற்சிகளின்படி நம்மை நியாயந்தீர்ப்பதாக நமக்கு அறிவிக்கிறார். ஆகையால் நாம் மகிமையான பரிசை நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, இறுதி முடிவு, இந்த காரியத்தின் இறுதி பலன் மொத்தத்தில் நாம் எப்படி நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பதைப் பொருத்தே இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நீதிமன்றத்தில், வாதிக்கு சாதகமாகவோ அல்லது பிரதிவாதிக்கு சாதகமாகவோ தீர்ப்பை ஒரு நீதிபதி முடிவு செய்வது போல இது இருக்கிறது. நமது காரியத்தில் ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது, ஒரு தீர்ப்புக்கு எதிராக நாம் மேல் முறையீட்டிற்கு செல்ல இயலாது.

உலகமானது அடுத்த யுகத்தில் சோதிக்கப்படும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சபையானது, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து இப்போது சோதனையில் இருக்கிறது. புதிய ஜீவன் சோதனையிலிருக்கிறது. நமது புதிய இருதயம் தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன் இருக்கிறது. நித்திய ஜீவன் அல்லது நித்திய மரணம் என்கிற காரியம் இதோடு இணைக்கப்பட்டிருப்பதால், புதிய இருதயத்திற்கு அதிகப்படியான கவனம் தேவைப்படுகிறது. நமது நம்பிக்கைகள் ஒரு பூணமான சரீரத்தை சார்ந்து இருக்கவில்லை; சிலருக்கு நலிவுற்ற சரீரம் இருக்கலாம், சிலருக்கு விரும்பத்தக்கதாக இருக்கலாம், இன்னும் மற்றவர்களுக்கு அப்படி இல்லாதிருக்கலாம். நமது பழைய சரீரம் நாம் புது சிருஷ்டியாக ஆனதிலிருந்து மரித்ததாக எண்ணப்படுகிறது. புது சிருஷ்டி அதன் திறமைக்குத் தக்கவாறு நமது பழைய சரீரத்தை கட்டுப்படுத்துவது புது சிருஷ்டியின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. இந்த புதிய இருதயங்கள் தேவனுக்கு, நீதியின் கொள்கைகளுக்கு, சத்தியத்துக்கு, நமது உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாய் வைக்கப்படவேண்டும். கிறிஸ்துவைப் போன்ற குணலட்சணத்தை சரியாக வளர்ப்பதில் நாம் தவறினோமானால், தேவனோடு இணக்கமாயிருக்க தவறினோமானால், நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டிகளாக அபிவிருத்தி அடையமாட்டோம். இறுதியான பரிட்சைகள் வரும்போது, நாம் குறைவுபட்டிருப்போம்.

கிறிஸ்துவைப் போன்ற குணலட்சணத்தை இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் அடைகிறவர்களுக்கு கனம், மகிமை, சாகாமை, கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரர் போன்ற ஆசீர்வாதங்களை கொடுக்க கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். தேவனைப் போன்ற குணலட்சணம், நீதியின் கொள்கைகளுக்கும், தெய்வீக சித்தத்திற்கும் நமது விசுவாசத்தை மெய்ப்பிக்கும் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் விஷயத்தில், அவர் அனைத்தையும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு பலியிட விருப்பத்துடனும் சந்தோஷத்துடனும் இருந்தார். கிறிஸ்துவுடன் கூட இருப்பதாக எண்ணப்படுகிறவர்கள் அனைவரும் இப்படியே இருக்க வேண்டும். நமது ஜீவனின் பலன்கள் இங்கே இருக்கிறது. தேவன் கிறிஸ்துவின் சீடர்களாகிய, கிறிஸ்துவைப்

பின்பற்றுகிறவர்களாகிய நம்மிடம் கூறுகிறதாவது: “நான் ஜீவனையும் மரணத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும், சாபத்தையும் உனக்கு முன் வைத்தேன். நீ பிழைக்கும்படி ஜீவனைத் தெரிந்துகொள்.” ஜீவன் ஆசீர்வாதமாகவும் மரணம் சாபமாகவும் இருக்கிறது. வேதாகமம் முழுவதும் இதே சிந்தனையே நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தேவனுடைய கிருபை வரமோ அவரது ஆசீர்வாதமாகிய நித்திய ஜீவன், “பாவத்தின் சம்பளம்” சாபமாகிய மரணம்-நித்திய வேதனை அல்ல.

நாம் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருந்தால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு இங்கே நமது பூமிக்குரிய வாழ்க்கையின் பலன் நித்திய ஜீவன். இந்த நித்திய ஜீவனை அடையத் தவறினால் நாம் மரணத்திற்கு-இரண்டாம் மரணத்திற்குச் செல்வோம். ஏனெனில் நீதியின் கொள்கைகளுக்கு நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை; சுவிசேஷ யுகத்தில் நித்திய ஜீவனுக்காக நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த சோதனைகளுக்கான சந்தர்ப்பங்களுக்கு நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை. எதிர்காலத்தில் இனி நமக்கு எந்த சந்தர்ப்பமும் இருக்காது. இந்த வார்த்தைகள், உண்மையிலேயே தேவனுடைய பிள்ளைகளானவர்களுக்கும், “பரம ஈவை” ருசிபார்த்தவர்களுக்கும் பொருந்தும். நாம் நமது இருதயத்தை, உண்மையாக, விசுவாசமுள்ளதாக, மாசற்றதாக வைத்துக் கொள்வது எவ்வளவு முக்கியமானது!

இறுதி பலனான மகிமையில் மாறுபட்ட ஜீவன்

நித்திய ஜீவனை இறுதி பலனாக பெறுகிறவர்களில் கனத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் பொருத்தவரையில் பல்வேறு அந்தஸ்து இருக்கும். அப்போஸ்தலர் அதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். “மகிமையில் நடசத்திரத்திற்கு நடசத்திரம் விசேஷித்திருக்கிறது. மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் அப்படியே இருக்கும்.” முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெறும் சிலர்களிலும் அப்படியே இருக்கும். ராஜ்யத்தில் சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக மகிமையுடைவர்களாக இருப்பார்கள். அதிகமான மகிமை, குறைவான மகிமை என பல்வேறு பலன்கள் இருக்கும் என்று நாம் சொல்லலாம். வேதத்தில் வேறு இடத்தில் சொல்லப்பட்டது போல, ஆவிக்குரிய சுவாவத்தில் நித்திய ஜீவனை பெறுகிற இரண்டு வகுப்பார் அங்கே இருப்பார்கள். அதில் பெரும்பாலோர் திரள் கூட்டத்தில் இருப்பார்கள்; சிலர் சிறுமந்தையில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக இருப்பார்கள். சிலர் உயர்ந்த சுவாவத்தை, சாகாமையை பெற்றுக் கொள்வார்கள்; ஆனால் பலர் தூதர்களுக்கு ஒப்பான, தாழ்ந்த ஆவிக்குரிய சுவாவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

ஆகையால் வேதாகம புத்திமதியின் ஞானத்தை நாம் பார்க்கிறோம். இருதயத்துக்கு தொடர்ச்சியான கவனம் தேவைப்படுகிறது. ஏனெனில் அதற்கேற்றாற்போல் முக்கியமான பலன்கள் இருக்கிறது. மனதையும் மனசாட்சியையும் மாசுப்பட, அசுத்தமடைய அனுமதிப்பதினால் வரக்கூடிய ஆபத்தை எச்சரிக்கிற ஞானத்தை நாம் இங்கு பார்க்கிறோம். “நான் பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் நான் மிகவும் ஐக்கிரதையாக இருப்பேன்” என்று சிலர் சொல்லக்கூடும். அதுவரை நல்லது. நித்திய ஜீவனைப் பெற நாளை கட்டுப்படுத்தவது மட்டும்

போதாது. ஏனெனில் சில காரியங்களில் இருதயமானது, நாவிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்கும். சிலர் வாயினால் தேனொழுக பேசமுடியும். ஆனால் இருதயமானது வஞ்சகமும் அசுத்தமாயும் இருக்கும். மறுபடியும், ஒருவர் “பாவம் செய்யாதபடி எனது சரீரத்தை கவனித்துக் கொள்வேன்” என்று கூறலாம். ஆனால் அது போதுமானதல்ல. இன்னும் நாம் அதன் உற்பத்தி ஸ்தானத்திற்கு செல்லவேண்டும். கர்த்தர் தமது

பிள்ளைகளிடத்தில் அவர்களது இருதயத்தின் நோக்கத்தை, விருப்பத்தைப் பார்க்கிறார். இருதயம் போர்க்களமாக இருப்பதாலும், அதிலிருந்து வரும் பலன் முக்கியமானதாக, ஜீவனா அல்லது மரணமா என்பதாலும் இருதயத்துக்கு விசேஷித்த கவனம் தேவைப்படுகிறது. ஜீவனானால், நாம் விரும்புவது தேவன் நமக்கு கொடுக்கவிருப்பதில் உயர்ந்த ஸ்தானமாக இருக்க வேண்டும். நிபந்தனைகளை சந்திப்பது நம்முடையதாக இருக்கிறது.

R 5747

Jehovah Our God is One

நமது தேவனாகிய யேகோவா ஒருவரே தேவன்

“பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது.” 1 கொரிந்தியர் 8:6

திரித்தவ போதனை பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்த போதிலும், நாங்கள் தேவன் ஒருவரே என்கிற வேதாகம போதனையில் மிகவும் நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறோம். இயேசு தேவனை பிதா என்றும், தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்றும் கூறினார். ஒரு பிதா ஜீவனை அளிப்பவர். ஒரு குமாரனானவர், ஒரு சந்தி, ஒரு பிதாவிடமிருந்து ஜீவனை பெறுபவர். இந்த வித்தியாசம் பிதாவானவர் முன்பே இருந்தவர் என்பதை உணர்த்துகிறது. இயேசு தம்மைப்பற்றி கூறுகிறதாவது: “நான் தேவனிடத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன்.” (யோவான் 8:42)

இயேசு, மனிதனாக வருவதற்கு முன்பாக தேவனிடத்திலிருந்து வருகிற லோகாசாக, வார்த்தையானவராக, செய்தியாக இருந்தார் என்ற வேதாகமத்தின் தெளிவான போதனையை நமது புத்தகங்களில் காண்பிக்கிறோம். மேலும் அவர் ஒரு தேவனாக அழைக்கப்பட்டார், ஆனால் பிதாவாகிய தேவனாக அல்ல. பிதாவும் குமாரனும் சமமாயிருப்பதைப் பற்றிய கேள்விக்கு, மனிதனின் சாட்சியத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், ஆவியினால் உந்தப்பட்ட வேதாகம எழுத்தாளர்களை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தெய்வீக வார்த்தைகளில் சொல்லப்பட்டுள்ள பழமொழியைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம். நாம் இயேசுவை கேட்போம். அவர் பதிலளிக்கிறதாவது: “என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்.” “நான் சுயமாய் ஒன்றும் செய்கிறதில்லை; நான் கேட்கிறபடியே நியாயந்தீர்க்கிறேன்.” “என் பிதா எல்லாரிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்.” “நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன்.” “ஒன்றான மெய்தேவனாகிய உம்மையும், நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவன்.” (யோவான் 14:28; 5:30; 10:29; 17:3; 20:17)

இயேசு, தேவனுடைய முதல் சிருஷ்டி என்றும், யேகோவாவினால் நேரடியாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரே சிருஷ்டி என்றும், நமது புத்தகங்களில் நாம் குறிப்பிடுகிறோம். மேலும் யேகோவா தம்முடைய குமாரனைக் கொண்டே மற்ற எல்லா சிருஷ்டிகளையும் உண்டாக்கினார். மேலும் நாம் வாசிக்கிறதாவது: இயேசு “தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியாக இருந்தார்,” “சர்வ

சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்,” “அல்பாவும், ஒமேகாவும், ஆதியும் அந்தமுமாயிருக்கிறார்.” அவர் தேவனுடைய நேரடியான சிருஷ்டிக்கு ஆதியும் அந்தமுமாயிருக்கிறார். (வெளி.3:14; 22:13; கொலோ. 1:15; வெளி 1:8) அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறதாவது: “ஆதியிலே, (யேகோவாவின் ஆதியல்ல, ஏனெனில் அவருக்கு ஆதியும் அந்தமும் இல்லை; உலகத்தின் ஆதியோ அல்லது மனிதனின் ஆதியோ அல்ல) வார்த்தை (லோகாஸ்) இருந்தது; அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது. சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை.” (யோவான் 1:1-3) இந்த விஷயம் தெளிவாக்கப் பட்டிருக்கிறதல்லவா? தேவையில்லாமல் நாம் ஏன் குழப்பமடைய வேண்டும்? வேதாகம ஆதாரம் இல்லாமல் இருண்ட யுகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு கோட்பாட்டை ஆதரிப்பதற்கு தேவனுடைய வார்த்தையின் தெளிவான கூற்றுக்கு எதிராக ஏன் போராட வேண்டும்?

வேதாகமம் போதிக்கிறது போல், நாங்கள், கர்த்தராகிய இயேசு வானத்திலிருந்து வந்தார் என்றும், கன்னித்தாயிடம் பிறந்தார் என்றும், “அந்த வார்த்தையானவர் மாம்சமாகி, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய் நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்; அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது” (யோவான் 1:14) என்று கூறியதையும் போதிக்கிறோம். இயேசு இரண்டு சபாவத்தை பெற்றிருக்கவில்லை, ஒரே சபாவத்தையே பெற்றிருந்தார். மேலான ஆவிக்குரிய சபாவத்திலிருந்து மாம்சீக சபாவத்திற்கு மாறினார். வேத வாக்கியம் கூறுவது போல, “அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நாம் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு நமது நிமித்தம் தரித்திரானார்.” (2 கொரி. 8:9) அவர் தேவ கிருபையிலும், மனுஷர் தயவிலும் அதிகமதிகமாய் விருத்தியடைந்து மனிதனாக வளர்ந்தார். அவர் பரிபூரணரும், “பரிசுத்தமும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும் பாவிக்குக்கும் விலகினவருமாயிருந்தார்.” (லூக்கா 2:52; எபிரேயர் 7:26)

இயேசு ஒரு புது சிருஷ்டியானார்

முப்பது வயதில் இந்த பரிபூரணர், நியாயப்பிரமாணத்தின்படி மனித பருவத்தை அடைந்தவர்,

“ஒரு சரீரத்தை எனக்கு ஆயத்தம் பண்ணினீர்.” “மரணத்தை உத்தரிப்பதற்காக” போன்ற வேத வாக்கியங்கள் நிறைவேற்றத்தக்கதாக அவருடைய ஜீவனை மனுக்குலத்தின் பாவத்திற்கு மாபெரும் பலியாக தேவனிடம் அர்ப்பணம் பண்ணினார். (எபி. 10:5; 2:9) மனிதனாகிய இயேசுவின் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பலி தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்கு அடையாளமாக யோர்தானில் அவரை பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணினார். அதிலிருந்து அவர் ஒரு பூரண மனித சரீரத்தையும், ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட, புதிய ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட சிந்தையையும் உடையவரானார். பிறகு அவர் ஒரு புது சிருஷ்டியாக, தமது மாம்சத்தின் பலியை நிறைவேற்ற வேண்டியவராயிருந்தார்; அவரது புதிய சிந்தை-புது சிருஷ்டி பரிபூரணப்பட வேண்டியிருந்தது. “உலகம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே” பிதாவிடம் அவருக்கு இருந்த மகிமையை தரும்படி பிதாவிடம் ஜெபித்தார். (யோவான் 17:5) அவர் தமது அடக்கத்தில் உயர்வான மகிமையை கேட்கவில்லை. கல்வாரியில் அவரது பலி நிறைவடைந்தது; அவரது புதிய சிந்தை, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட புதிய சபாவத்திற்கு பிதாவானவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தபடி புதிய சரீரம் கொடுக்கப்பட்டது. “கனவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்பட்டு” அவர் “மகிமையுடையவராய் எழுப்பப்பட்டார்.” “பலவீன முள்ளதாய் விதைக்கப்பட்டு” அவர் “பலமுள்ளவராய் எழுப்பப்பட்டார்.” “ஜென்ம சரீரத்தில் விதைக்கப்பட்டு” அவர் “ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் எழுப்பப்பட்டார்.” (1 கொரிந்தியர் 15:43,44)

நமது கர்த்தர் ஆதியில் தேவதூதர்களைப் போல சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை; ஏனெனில் அவர் பிதாவினுடைய நேரடி சிருஷ்டியாக இருந்தார், ஆனால் தேவதூதர்கள், குமாரன் மூலமாக, தேவனுடைய மறைமுக சிருஷ்டிகளாக இருந்தனர். அப்போஸ்தலர் பவுல், சகலமும் பிதாவினால் உண்டானதென்றும், குமாரன் மூலமாய் சகலமும் உண்டாயிற்றென்றும் அறிவிக்கிறார். (1 கொரிந்தியர் 8:6) இயேசு பிதாவினுடைய அனைத்து சிருஷ்டிப்பின் வேலைகளிலும், பிதாவினுடைய கனப்படுத்தப்பட்ட பிரதிநிதியாக (ஏஜெண்டாக) இருந்தார்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு, அவரது ஞானஸ்நானத்தில் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலை அவர் பெற்றபோது கிறிஸ்துவாக, அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராக ஆனார். அவரது உயிர்த்தெழுதலில் அவர் கிறிஸ்துவாக பூரணப்படுத்தப்பட்டார். அவர் உலகத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் முன்னதாக ஒரு வல்லமையுள்ள தேவனாக (வல்லமையுள்ளவர்) இருந்தார். யோர்தானில் அவர் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலை பெற்றதிலிருந்து அவர் ஒரு வல்லமையுள்ள தேவனாயிருந்தார்; இன்னும் அவர் ஒரு தேவனாக (a god) பிதாவின் வலது பரிசுத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார். ஆனால் அவர் ஒரே தேவனாக (The God) இருக்கவில்லை, இருந்ததும் இல்லை, இனி இருப்பதும் இல்லை. அவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு மகதலேனா மரியாளிடம் அவர் பேசின வார்த்தைகளை மறுபடியும் கவனிக்கவும்:” நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும், உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன்,” (யோவான் 20:17)

பரிசுத்த பவுல் சொல்வதைக் கேளுங்கள்: “பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது....இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு, அவர் மூலமாய் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது.” (1 கொரிந்தியர் 8:6) மேலும் அப்போஸ்தலர் பவுல், யேகோவா தேவனை, “நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவன்” என்றும், “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவன்” என்றும், “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவன்” என்றும் குறிப்பிடுகிறார். (2 கொரிந்தியர் 1:3; எபேசியர் 1:3,17)

ஒரு பொதுவான, ஆனால் வேத ஆதாரமற்ற கருத்து

கர்த்தராகிய இயேசு ஒரு திரித்துவ தேவனின் இரண்டாவது நபரல்ல, “திரித்துவம்” என்பது வேத ஆதாரமற்ற கருத்தாக இருக்கிறது. பரிசுத்த பவுல் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அவரது வசனங்களில் இந்த காரியத்தை நேராக வைக்கிறார். மேலும் அவர் அறிவிக்கிறதாவது: “அவர் கொள்ளையாடி தேவனுக்கு சமமாயிருக்க எண்ணாமல், தம்மைத்தாமே வெறுமை யாக்கினார்.” (பிலிப்பியர் 2:6) ஆனால் நமது பொதுவான மொழி பெயர்ப்பில் (common version) இயேசு, தான் பிதாவாகிய தேவனுக்கு சமமாக இருப்பதாகக் கருதினார் என்ற கருத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆனால் அனைத்தும் இதற்கு மாறாக இருக்கிறது. நமது பொதுவான மொழி பெயர்ப்பு தவறானது என தெளிவாகிறது. அப்போஸ்தலர் எழுதிய அனைத்திலும் கிறிஸ்து தம்மைத்தாமே தாழ்த்தினார் என்றும், யேகோவாவோடு சமமாயிருக்க உரிமை கொண்டாடவில்லை என்றும் காண்பிக்கிறார்.

“திரித்துவம்” என்ற வார்த்தை வேதாகமத்தில் காணப்படவில்லை. திரித்துவத்திற்கு ஆதரவாக காண்பிக்கப்படும் வசனம் கூட ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் சேர்க்கப்பட்டது என்று திரித்துவ கொள்கைக்காரர்களே ஏற்றுக் கொண்டனர். இது 1 யோவான் 5:7,8 வசனங்களின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. இந்த வசனத்தின் சேர்க்கப்பட்ட பகுதியை நாம் இங்கே அடைப்புக் குறிக்குள் காண்பிக்கிறோம். “(பரலோகத்திலே சாட்சியிடுகிறவர்கள் மூவர், பிதா, வார்த்தை, பரிசுத்த ஆவி என்பவர்களே, இம்மூவரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள்; பூலோகத்திலே சாட்சியிடுகிறவைகள் மூன்று, ஆவி, ஜலம், இரத்தம் என்பவைகளே, இம்மூன்றும் ஒருமைப்பட்டிருக்கிறது.” திருத்திய மொழி பெயர்ப்பு, எம்படிக் டையக்லாட், அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்டு யூனியன் மொழி பெயர்ப்பு, யங்க்ஸ் மொழிபெயர்ப்பு, கத்தோலிக்க திருத்திய மொழி பெயர்ப்புகளைப் பார்க்கவும். இந்த வசனப்பகுதி சேர்க்கப்பட்டது என்பதை பிரபலமான வேதவல்லுனர்களாகிய சர் ஐசக் நியூடன், பென்சன் (Benson), ஆதாம் கிளர்க் (Adam Clarke), ஹோர்னே (Horne), கிரிஸ்பெக் (Griesbach), டிஸ்சென்டார்ஸ் (Tischandors) மற்றும் ஆல்போர்டு (Alford) ஆகியோர் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு இல்லாமல் யேகோவா தேவன் மட்டும் இருந்த காலம் உண்டு என்பதை நமது

புத்தகங்களில் விளக்கியிருக்கிறோம். இயேசு, “தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியாக இருந்தார்” என்று எப்படி வேதாகமம் அறிவிக்கக்கூடும்? (வெளி. 3:14) இந்த வசனங்களின் வெளிப்படுத்துதலுக்கு நாம் மதிப்புத்தரவில்லையென்றால் அதற்கு முக்கியத்துவம் என்ன இருக்கிறது? எந்தவித சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இயேசுவுக்கு ஒரு ஆரம்பம் இருந்தது. இந்த ஆரம்பம் என்பது ஆதாமுக்காகவும் அவனது சந்ததிக்காகவும் ஒரு மனிதனாக பூமிக்கு வருவதற்கு முன்பிருந்த யுகத்திற்கு முற்பட்டது. நம்மை குறை கூறுபவர்கள் அதற்கு முன்பு நாம் எழுதினவைகளை அவர்கள் படிக்க வேண்டும். பிறகு அவர்கள் குறை கூறவே மாட்டார்கள், நேர்மையானவர்களாயிருந்தால். வேதாகமத்தை தேவனுடைய வார்த்தையாக கருதிகிறவர்கள், குறை கூறுவதற்கு எந்தவித காரணமும் இல்லை என்பதை அறிவார்கள்.

லோகாஸ் வானத்திலிருந்து பூமிக்கு மாற்றப்பட்டார்

கர்த்தராகிய இயேசு பூமிக்கு வருவதற்கு முன் வானத்திற்குரிய சபாவத்தைப் பெற்றிருந்தார். நாம் கூறினது போல அகில உலகின் பாவத்திற்கும் மீட்கும் பொருளாக தமது மாம்சத்தை கொடுப்பதற்காக, தமது சபாவத்தை பூமிக்குரிய சபாவமாக மாற்றினார். இந்த மகா வேலையை நிறைவேற்றின பிறகு, முந்திய நிலைமையில் யேகோவாவுக்கு அடுத்தபடியாக இருந்தாலும், முந்தின மகிமையான நிலைமையைக் காட்டிலும் இன்னும் மேலான நிலைமைக்கு பிதாவினால் உயர்த்தப்பட்டார். கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு அவரது நிலையைப் பற்றி பரிசுத்த பவுல் அறிவிக்கிறதாவது: “ஆதலால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்.” (பிலிப்பியர் 2:9-11)

இயேசு பூமியில் இருந்தபோது, அவர் எந்த விதத்திலும் ஒரு பாவமுள்ள மனிதனாக இருந்ததில்லை. கன்னி மரியாளிடத்தில் அவரது பிறப்புக்கூட அற்புதமாக இருந்தது. அவரது பரிசுத்த ஜீவன் மானிட நிலைமைக்கு மாற்றப்பட்டது. அவர், “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும் பாவிக்கு விடகின்” ஒரு மனிதனாக ஆக்கப்பட்டார். ஆகையால் ஆதாமுக்கும் அவனது சந்ததியினர் அனைவருக்கும் பாவ நிவாரண பலியை கொடுப்பதற்கு தகுதியுள்ளவரானார். யோர்தானில் அவர் முழுகின காலம் வரை அவர் சாதாரண மனிதன் இயேசுவாக இருந்தார். ஆனால் அவர் அங்கே பெற்ற அபிஷேகம் அவரை மேசியாவாக, கிறிஸ்துவாக, தேவனுடைய அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராக ஆக்கியது.

“தெய்வீக சபாவத்தில் பங்கு பெறுகிறவராக” ஆக்கப்பட்டார்

இயேசு மனிதனாக வருவதற்கு முன்பு, ஒரு தேவனாக வல்லமையுள்ள ஒருவராக, தேவதூதர்களுக்கும் மேலானவராக இருந்தார். அவர் குழந்தையாக பிறந்தபோது அவர் ஒரு தேவனே அல்ல, ஆனால் ஒரு

மனித ஜீவி; அவர் முப்பது வயதில் முழு மனிதனான போது அவர் ஒரு தேவனாக இருக்கவில்லை. ஆனால் அவர் தெய்வீக சக்தியாகிய பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்ற போது, இந்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலால் அவர் வல்லமையுள்ள ஒருவர் ஆனார். அவர் உயிர்த்தெழுந்ததிலிருந்து, அவர் ஒரு தேவனாக, இதற்கு முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் பெரியவராக, “தெய்வீக சபாவத்தில் பங்குபெற்றவராக” ஆனார். ஏனெனில் அவரது சபை இந்த மகா உயர்த்துதலுக்கு அழைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அவர்களது கர்த்தரின் மகிமையை அடைவதற்கும் அவரோடு அவரது மணவாட்டியாக, அவருக்கு ஒப்பாக, அவரது மகிமையான சரீரத்தின் அங்கங்களாக இருக்கும்படியாக அழைக்கப்படுகிறார்கள். (2 தெசலோனிகேயர் 2:14; 1 யோவான் 3:2; வெளிப்படுத்துதல் 21:2,9; 22:17; 1 கொரிந்தியர் 10:16, 17:12,13,27; 2 பேதுரு 1:4)

நமது கர்த்தர் அவரது சபைக்கு மகா தலையாக இருக்கிறார். சரீரமானது அதே சபாவத்தின் மகிமையில் பங்கு பெறவேண்டும். அவர் தமது மனித சபாவத்தை, மனுக்குலத்தை வாங்குவதற்காக மரணத்தில் விட்டுக்கொடுத்தார். மூன்று நாட்களுக்குக் கொஞ்சம் குறைவாக கல்லறையில் மரித்து இருந்தார். எந்த விதத்திலும் அவர் உயிரோடிருக்கவில்லை; ஏனெனில் மரணம் என்பது ஜீவனற்ற நிலைமை. அவர் விடுவிட்ட தமது மனித ஜீவியத்தை திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார். அது உலகிற்காக கொடுக்கப்பட்ட விலைக்கிரயம். அவர் தெய்வீக நிலைக்கு உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார். தேவனுடைய சிருஷ்டிகளில் இதற்கு முன்பு யாரும் இந்த அளவுக்கு உயர்த்தப்படவில்லை. அவரது சபையும் கூட அதன் தலையானவரின் இதே மகிமையான சபாவத்திற்கே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரது சுதந்தரத்தில் பங்கு பெறவே சபையானது அழைக்கப்படுகிறது. தேவனுடைய வல்லமையினால் இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயர்த்தெழுப்பப்பட்டார். (ரோமர் 6:4; 8:11; அப்போஸ்தலர் 2:22, 24,32,33).

திரித்துவக்காரரின் கருத்தில் குழப்பம்

கர்த்தராகிய இயேசுவைப்பற்றிய வேதாகமத்தின் சாட்சியத்தை பின்பற்றியதாலும் இருண்ட யுகத்தின் கேலிக்குரிய அறிவீனத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டதினாலும் நாம் ஒரு பெரிய குழப்பத்திலிருந்து காக்கப்படுகிறோம் என்பதை ஒரு கணம் கவனியுங்கள். நமது தேவனை ஒரு சரீரத்தையுடைய மூவராகவும், மூன்று சரீரங்களையுடைய ஒருவராகவும் நினைப்பதிலிருந்து நாம் காக்கப்படுகிறோம். திரித்துவக்காரர்கள் இந்த விசுவாச அறிக்கைகளில் எதை எடுத்துக் கொள்வது என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். சிலர் ஒன்றையும் மற்றவர்கள் மற்றதையும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டுமே பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது. மூன்று ஒன்றல்ல, ஒன்று மூன்றல்ல. பிதாவும் குமாரனும் ஒன்றாயிருப்பதைக் குறித்து நமது கர்த்தரே விளக்குகிறார். அவரும் பிதாவும் ஒன்றாயிருப்பது போல அவரது சீஷர்களும் ஒன்றாயிருக்கும்படி அவர் ஜெபித்தார். நிச்சயமாக அவர்கள் ஒரே நபராக ஆக மாட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள்

ஆவியிலும், சிந்தையிலும் நோக்கத்திலும், பிதாவும் அவரும் ஒன்றாயிருப்பதுபோல சீஷர்கள் அனைவரும் ஒன்றித்து இருப்பார்கள். யோவான் 17:20,23. ஐப்பார்க்கவும் இயேசுவின் சீஷர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனது சித்தத்தை விட்டுக்கொடுத்து, தேவனுடைய சித்தத்தை செய்வதில் ஒரே சிந்தையும் ஒரே நோக்கமும் உடையவர்களாகிறார்கள். இயேசுவும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள், ஏனெனில் இயேசு தமது சித்தத்தை பிதாவின் சித்தத்துக்கு அர்ப்பணித்தார். அவர் கூறுவதாவது: “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது;” “நான் என் சித்தத்தின்படியல்ல, என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தை செய்யவே வந்தேன்;” “தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ, வருகிறேன்.” இவைகளெல்லாம் கர்த்தராகிய இயேசு பிதாவிடம் பேசிய வார்த்தைகள்.

திரித்துவக்காரர்களின் கருத்துக் குறித்து, அப்பாட மற்றும் கோனன்டஸ் மத அகராதி (Abbott and conant's Religious Dictionary) பக்கம் 944 கூறுவதாவது: “நான்காவது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் திரித்துவக்காரர்களின் கருத்து விரிவடைந்து, ஒரு போதனையாக முறைப்படுத்த ஆரம்பித்தது. “**ஒரே தேவன்**” என்கிற சபையின் விசுவாசத்திற்கு ஒத்துப்போகும்படி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. “இந்த பிரச்சனையை தீர்க்க முயற்சித்தும் திரித்துவம் என்கிற போதனை வெளிவந்தது.” திரித்துவம் என்பது “இந்து மதத்தில் ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது. மேலும் பெர்சியா, எகிப்து, ரோமன், ஐப்பான் மற்றும் கிரேக்க நாடுகளின் மிகவும் பழமையான புராணங்களிலும் இது காணப்படுகிறது.”

போப்பு சபையிலிருந்து புரட்டஸ்டண்ட் சபையார் பெற்ற மற்ற சில போதனைகளைப் போல இதுவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் படித்த அதரவாளர்களால் எந்தவித வேதாகம வசனத்தின் ஆதாரத்தையும் கொடுக்க முடியவில்லை. வேத ஆதாரமற்ற இந்த போதனையை, தங்கள் விசுவாசமாக அங்கீகரிக்காதவர்களை மத நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்று இவாஞ்சலிகல் அலையன்ஸ் (Evangelical Alliance) என்ற அமைப்பு தனது கட்டுரையில் அறிவித்தது. திரித்துவக்காரர்கள் எபிரேயர் 1:8ஐ எடுத்துக் கொண்டு இயேசுதான் யேகோவா என்று கூறுகிறார்கள். உண்மை என்னவென்றால், தேவன் என்ற வார்த்தைக்கு “தியோஸ்” என்ற அதே கிரேக்க வார்த்தையே வருகிறது என்பதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. “தியோஸ்” என்ற வார்த்தை வல்லமையுள்ள எந்த ஒரு நபருக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதேபோல ஏலோஹிம் (Elohim) என்ற எபிரேயு வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

நமது கர்த்தரின் தற்போதைய மகிமை, அவர் மனிதனாக வருவதற்கு முன்பிருந்த மகிமையைக் காட்டிலும் மேலானது என்று பிலிப்பியர் 2:8,9 வசனங்கள் குறிப்பாக காட்டுகின்றன. இல்லையென்றால் அது உயர்த்தப்பட்டதாகாது. இப்பொழுது அவர் சாகாமை, தெய்வீக சபாவத்தைப் பெற்றிருப்பதால் அவரால் மரிக்க

இயலாது. “கிறிஸ்து இனி மரிப்பதில்லை.” மனித பாரம்பரியங்களை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது, வேதாகம விளக்கம் எப்படி நேரடியாகவும், சாதாரணமாகவும், பொருத்தமாகவும் இருக்கிறது பாருங்கள்! இயேசுவும் பிதாவும் ஒரே தேவன் என்று சொல்லுகிறவர்கள் எவ்வளவு மாறுபாடுகளையும் குழப்பங்களையும் காண்கிறார்கள்! இது இயேசுவே பிதாவாகிய தேவனாக இருந்து கொண்டு பூமியில் இருக்கும்பொழுது, தேவனிடம் ஜெபிப்பதுபோல் பாவனை செய்தது, அவரை ஒரு மாய்மாலக்காரராக காண்பிக்கிறது. தேவன் யாராலும் சோதிக்கப்படக்கூடியவர் அல்ல என்று நாம் வாசிப்பதால், சாத்தான் இயேசுவை சோதித்தது ஒரு கேலிக்கூத்துதான் என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். மேலும், பிதாவானவர் எப்பொழுதும் சாகாமையுடையவராக இருப்பதால், அவரால் மரிக்க முடியாது. இயேசு பிதாவாயிருந்தால், அவரால் எப்படி மரிக்க முடிந்தது? அவர் மரிக்கவில்லையென்றால், இயேசுவின் மரணத்தையும் அவரது உயிர்த்தெழுதலையும் குறித்து அப்போஸ்தலர் கொடுத்த சாட்சியங்கள் அனைத்தும் பொய்யானதாக இருந்திருக்கும். எனினும் அவர் மரித்தார் என்றும் வேத வாக்கியங்கள் அறிவிக்கிறது. “அவர்தம் ஆத்துமாவை (அவரது ஜீவனை) மரணத்திலூற்றினார்.” அநேகர் உறுதிப்பட கூறுவது போல அவர் தனது சரீரத்தை ஊற்றவில்லை. (ஏசாயா 53:12)

அவர்கள், இயேசு உண்மையிலேயே மரித்தார் என்று “ஏற்றுக்கொண்டால், இன்னொரு குழப்பத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். மூன்று தேவர்களும், அநேகர் நம்புவது போல ஒரே நபராக இருக்கிறார் என்று நம்பினால், இயேசு மரித்தபோது மூன்று பேரும் மரித்திருக்க வேண்டும். அப்படி எல்லோரும் மரித்துவிட்டால், இயேசுவை உயிர்த்தெழுப்பியது யார்? இதெல்லாம் எப்படி மூடத்தனமாக இருக்கிறது! இன்னும் பிதாவும் இயேசுவும் ஒரே ஆளாக இருந்தால், ஒரே ஜீவியாக இருந்தால், இயேசு மரித்த பொழுது பிதாவும் மரித்திருக்க வேண்டும். இப்படியாக நாம், அப்போஸ்தலரையும் தீர்க்கதரிசிகளையும் மற்றும் இயேசுவையும் கூட மறுத்துபேசலாமா? இன்னும் இருண்ட மற்றும் மூட நம்பிக்கையின் கடந்த காலத்தின் களங்கமுற்ற விசுவாச துரோக சபையால் கொடுக்கப்பட்டவைகளை பற்றிக்கொள்ள, அறிவு பூர்வமானதையும், விவேகத்தையும், அசட்டை பண்ணலாமா? அப்படியல்ல, “வேதத்தையும் சாட்சியாகமத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். இந்த வார்த்தைகளின்படியே சொல்லாவிட்டால், அவர்களுக்கு விடியற்காலத்து வெளிச்சமில்லை.”

பரிசுத்த ஆவி சம்பந்தமாக வேதாகம சாட்சியம்

பரிசுத்த ஆவியைக் குறித்து வேத வாக்கியங்கள் என்ன கூறுகிறது என்பதை நாம் அடுத்து பார்ப்போம். பரிசுத்த ஆவி என்பது ஆளத்தவமுடைய, திரித்துவத்தில் மூன்றாவது தேவன் என்று பேர்ச்சபைகளும், புரட்டஸ்டண்ட் மற்றும் கத்தோலிக்க சபையும் உறுதியாகக் கூறுகிறார்கள். இது எல்லாம் “ஒரு பெரிய இரகசியம்”

என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆம், உண்மையிலேயே இது ஒரு இரகசியம்தான். பாபிலோன் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கோட்பாடுகளின் குழப்பம் நிறைந்த குணலட்சணம் ஒரு இரகசியம்தான். ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தையிடம் திரும்பி, அதன் சாட்சியத்தைப் பார்க்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் இருக்கிறது. “பரிசுத்த ஆவி” என்ற பதத்தின் விளக்கம் எதுவாயிருந்தாலும், அறியப்பட்ட அனைத்து நிபந்தனைகளுக்கும், ஒத்துவருவதாகவும், அனைத்து வேத வாக்கியங்களுக்கும் இசைவாகவும் இருக்கிறதை அந்த பதத்தின் சரியான பொருள் என்று புரிந்து கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் ஆலோசனை கூறுகிறோம். இந்த பதத்திற்கு சரியான பொருள் என்ன என்று நாங்கள் கருதுவதை முதலில் நாங்கள் கொடுக்கிறோம். நாங்கள் கூறுகிற கருத்து இந்த பதம் வருகிற எல்லா வேத வாக்கியங்களுடனும் இசைந்து வருகிறதா என்று சோதித்து பார்க்கும்படி வாசகர்களை கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பரிசுத்த ஆவி என்பது தேவனுடைய சித்தம், செல்வாக்கு வல்லமை அல்லது மனச்சார்பு என்று வேதாகமம் போதிப்பதாக நாங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அது எங்கேயும் எந்த நோக்கத்திற்காகவும் தெய்வீக சித்தத்தின் படி அப்பியாசப்படுத்தப்படுகிறது. தேவன் தமது ஆவியை அல்லது சக்தியை பல்வேறு வழிகளில் பலவித பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு பல்வேறு பலன்களுக்காக அப்பியாசப்படுத்துகிறார். தேவன் நமது பிரதிநிதிகள் மூலமாக என்ன செய்தாலும் உண்மையிலேயே அது அவருடைய வேலையாக, அவரே நேரடியாக செயல்படுபவராக இருக்கிறார். ஏனெனில் அவரது அனைத்து பிரதிநிதிகளும் அவருடைய சிருஷ்டிகளாக அவருடைய சொந்த வல்லமையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு கட்டி ஒப்பந்தக்காரர், எந்த ஒரு உபகரணத்தையோ, கட்டி பொருளையோ அவர் நேரடியாக தொடராமல் இருந்தால் கூட அவர் அந்த கட்டித்தை கட்டுவதாக சொல்லப்படுகிறார். அவர் அதை தனது பிரதிநிதிகள் மூலமாகவும் பொருட்கள் மூலமாகவும் செய்கிறார்.

R 5749

Making Friends of the Unrighteous Mammon

அநீதியான உலகப்பொருளினால் சிநேகிதரை சம்பாதித்தல்

“நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நீங்கள் மாறும்போது உங்களை நித்தியமான வீடுகளிலே ஏற்றுக் கொள்ளும்படி, அநீதியான உலகப்பொருளால் உங்களுக்குச் சிநேகிதரைச் சம்பாதிப்பதுங்கள்.” (லூக்கா 16:9)

யூத ஜனங்கள் தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சுதந்தரமாயிருந்தார்கள். மோசேயின் உடன்படிக்கைக்கு கீழாக, தேவனுக்கும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கும் பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள். ஆகவேதான், இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம், “வேதபாரகரும், பரிசேயரும் மோசேயின் ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்; ஆகையால் நீங்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்கள் உங்களுக்கு சொல்லுகிற யாவையும் கைக்கொண்டு செய்யுங்கள்; அவர்கள் செய்கையின்படியே செய்யாதிருங்கள்; ஏனெனில், அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்,

இப்படியாக, யோகோவா தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார் என்று நாம் வாசிக்கும்போது, தேவன் நேரடியாக அவைகளை கையாண்டார் என்று யூகிக்கக்கூடாது. அவர் தமது பிரதிநிதிகளை பயன்படுத்தினார். “அவர் சொல்ல ஆகும், அவர் கட்டளையிட நிற்கும்.” அவரது பரிசுத்த வல்லமை அவரது ஒரே பேறானவர் மூலமாக செயல்படுத்தப்பட்டது. கடந்த காலங்களில் அந்தந்த நேரத்தில் அவரது தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் தேவனுடைய ஆவி செயல்படுத்தப்பட்டது. “தேவனுடைய ஆவியின்படியே அவர்கள் பேசினார்கள்.” தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவி நமது பொதுவான மொழி பெயர்ப்பில் ஆண்பாலில் அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில், ஆவியாயிருக்கிற தேவனுடைய பலத்தைக் குறிக்கும்படியாக ஆண்பாலில் குறிப்பிடப்படுகிறார். பரிசுத்த ஆவியை குறிப்பிடுகிற சுட்டுப்பெயர் (Pronoun) “அவர்” என்பது “அது” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்படலாம். அநேக இடங்களில் அப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு டயக்லாட் (Diaglott) மொழிபெயர்ப்பில் யோவான் 14:17,26ஐ பார்க்கவும். பரிசுத்த ஆவியைப் பற்றிய இந்த பாடத்தை இன்னும் அதிகமாக புரிந்து கொள்வதற்கு வேதாகம பாடங்கள் தொகுதி ஐந்தில் பாடங்கள் 8-11 வரை பார்க்கவும். அதில் இந்த பாடத்தை அதிகமாக விளக்கியிருக்கிறோம்.

“பிதாவின் கண்ணாடியைக் கொண்டு அவரது தலைக்கு

மேலாக ஒருவன் படிக்கிறான்,

அவனது பிதா கண்டது போல இவனும் காண்கிறான்;

மற்றவன் காம்பெல் மூலமாகவோ அல்லது ஸ்காட் மூலமாகவோ படிக்கிறான்.

தனது எண்ணத்தின்படியே அது கூறுவதாக நினைக்கிறான்.

சிலர் முன் ஏற்றுக் கொண்ட கோட்பாட்டை மெய்ப்பிக்க படிக்கின்றனர்.

அவர்கள் படிப்பதில் புரிந்துகொண்டது கொஞ்சமே;

அனைத்தும் நல்ல முடிவுக்கு இசைவாக்கும்படி

புத்தகத்தின் வாக்கியம் ஒவ்வொன்றையும் வளைக்கின்றனர்.

சில ஜனங்கள், நான் அடிக்கடி நினைக்கிறதுபோல

போதிக்கப்படுவதற்கு பதிலாக, புத்தகத்தை போதிப்பதற்காக படிக்கிறார்கள்.”

சொல்லியும் செய்யாதிருக்கிறார்கள்” (மத்தேயு 23:2,3) என்று கூறினார். தேவன் அவர்களிடத்தில் இந்த விசேஷித்த பொறுப்புகளையும், ஆசீர்வாதங்களையும், சலுகைகளையும் அறிவையும் கொடுத்திருந்தார். ஜனங்களும் அவர்களை சார்ந்திருந்தார்கள்; ஆனால் ஜனங்களோடு அவர்கள் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் அநீதியாக இருந்தது.

கர்த்தர் தமது குமாரன் மூலமாக பரிசேயர், வேதபாரகர்களுக்கு அவர்கள் உக்கிராணத்துவத்தைவிட்டு நீக்கப்பட வேண்டும் என்கிற செய்தியை அனுப்பினார். அவர்கள் புது யுகமாகிய சுவீசேஷ யுகம் வந்து

கொண்டிருந்தது என்பதை ஒரு பொதுவான முறையில் புரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். கிறிஸ்துவின் முன்னோடியாகிய யோவான் ஸ்நானன் பரலோக ராஜ்யம் சமீபமாயிருந்தது என்று அறிவித்திருந்தார். இந்த வகுப்பார் எடுக்க வேண்டிய மார்க்கத்திற்கான காரணத்தை விளக்குகிற ஒரு உவமையை இப்பொழுது இயேசு கொடுக்கிறார். அநீதியான உக்கிராணகாரனிடம் அவனது எஜமானன் தனது கணக்கை ஒப்புவிக்கும்படி கூறினான். ஏனெனில் அவனது உக்கிராணத்துவம் முடிவுக்கு வர இருந்தது. தான் நீக்கப்படபோவதை அறிந்த இந்த உக்கிராணக்காரன் தனது எஜமானனுக்கு கடன்பட்டிருந்தவர்களை தனக்கு நண்பர்களாக்கிக் கொள்ள முயற்சித்தான். இந்த கடன்பட்டவர்களிடம் அவன் இதற்குமுன் எப்படி நடந்து கொண்டிருந்தாலும், இப்பொழுது அவர்கள் தனது எஜமானிடம் பட்ட கடனை குறைத்தான். ஏனெனில், அவனுக்கு அதிகாரம் இருந்தது. பழங்காலத்தில் ஒரு உக்கிராணக்காரன் தனது எஜமானனுக்காக ஒப்பந்தம் போன்றவைகளை போடுவதற்கு உரிமை இருந்தது. ஆகையால் இந்த உக்கிராணக்காரன் கடன்பட்டவர்களின் கடனை குறைத்து அவர்களது நண்பனானான். அவன் செய்ததைக் குறித்து நமது ஆண்டவர் கூறியது என்னவென்றால், உக்கிராணக்காரன் ஒரு ஞானமான காரியத்தை செய்தான் என்று கூறினார். ஏனெனில் இப்படி செய்ததினால், அவன் உதவி செய்தவர்களின் நல்லெண்ணத்தை அவன் பெறுவான். நமது கர்த்தர் இது குறித்து இது உலகப்பிரகாரமான ஒரு ஞானமான செயல் என்று கூறினார். ஆனால் உக்கிராணக்காரனின் அநீதியைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவன் இதற்கு முன் அநீதியாக நடத்தியிருந்த அவர்களின் நடபையும் தயவையும் பெறும்படி அவன் கடைபிடித்த செயலைப்பற்றி கூறினார்.

அவரது காலத்திற்கு இதை பொருத்திப் பார்க்கும்பொழுது, நமது ஆண்டவரின் வார்த்தைகள், வேதபாரகர் மற்றும் பரிசேயர்கள் தங்களது யூத சகோதரர்களின் அன்பையும் நன்றியுணர்வையும் பெற நாடியிருக்கவேண்டும் என்று போதித்திருக்கும். அவர்கள் ஜனங்களை சந்தோஷமும், திருப்தியும் உடையவர்களாகும்படி அவர்கள் முயற்சித்திருந்தால், அது அவர்களுக்கு பின்னர் நன்மையாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அதை அவர்கள் செய்யவில்லை. கி.பி.70-ல் தேசத்தின்மேல் மகா உபத்திரவ காலம் வந்தபோது, அந்த துன்பத்தில் இந்த மதத் தலைவர்கள் அதிக துன்பமும் வருத்தமும் அடைந்தார்கள். அந்த அநீதியான உக்கிராணக்காரனைப் போல அவர்கள் ஞானமாக இருக்கவில்லை.

தேவனுடைய உக்கிராணக்காரனாக நம்முடைய சொந்த பொறுப்பு

பிறகு நமது கர்த்தர் இந்த உவமையை வைத்து தமது சீடர்களுக்கு ஒரு பாடத்தைக் கொடுத்தார். “இதையே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” இந்த உவமை வேதபாரகர் மற்றும் பரிசேயர்களுக்கு பொருந்துவதைக் காட்டிலும், அருடைய சீடர்களுக்கு பொருந்தவது வேறுபட்டிருக்கிறது.

“நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; அநீதியான உலகப்பொருளால் உங்களுக்கு சிநேகிதரைச் சம்பாதிப்பீர்கள்.” வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமானால், கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், தாங்கள் பெற்றிருக்கிற அநீதியான உலகப்பொருட்களை முடிந்தவரையில் மற்றவர்களுக்கு உதவவும் ஆசீர்வதிக்கவும் பயன்படுத்தும்படியும் அதன் மூலம் நன்றியுடைய, மதிக்கக்கூடிய நண்பர்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இங்கு புத்தி கூறப்படுகிறார்கள்.

நமது நன்மையான செயல்களும், கர்த்தர் நமக்கு அளித்திருக்கிறவைகளை மற்றவர்களுக்கு பயன்படுத்துவதும், மற்றவர்களிடம் நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டும் என்பதற்காக என்பது இதற்கு பொருளல்ல. நமது ஊழியம் வேதாகமம் காண்பிக்கிற வழியில், மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாக இருக்கவேண்டும் என்பதே. இப்படியாக கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் தங்களை உண்மையிலே தேவனுக்கு பிரியமாகவும், பாத்திரராகவும் ஆக்கிக் கொள்கிறார்கள். இப்பொழுது நாம் கடைபிடிக்க வேண்டிய ஒரு நல்ல திட்டமாக இது இருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். தங்களுக்கு மிகவும் எது அனுகூலமானது என்பதை தெரிந்து கொள்வதில், இந்த உலகத்தின் பிள்ளைகள், வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் பொதுவாக ஞானவான்களாக இருக்கிறார்கள் என்று ஆண்டவர் அறிவித்தார்.

பிரஞ்சு புரட்சியில் ஆபத்தின் நாள் சித்தரிக்கப்பட்டது

தற்கால மத அதிகாரங்கள் வெளியரங்கமாக கிறிஸ்துவின் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றன. பெரும்பாலான ஜனங்கள் தங்களது சபை தலைவர்கள் தங்களுக்கு சொல்வதைக்காட்டிலும் வேறு எதையும் அறியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த நியாய சாஸ்திரிகள் தற்கால யுகம் முடிவுக்கு வருகிறது என்பதைக் காண்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கடந்த கால தவறுகளில் திருத்தம் செய்யவும், தங்களது மந்தையுடன் கொண்ட தொடர்பில் செய்த தவறுகளை சரி செய்யவும் நாடவேண்டும். “அவர்கள் அறிவாகிய திறவு கோலை” மறைப்பதில் அதிகமான பங்கு வகிக்கிறார்கள். (லூக்கா 11:52) மூடக்கொள்கைகளை ஜனங்கள் மேல் திணிக்கிறார்கள். அவர்கள் தவறான பாவனை செய்து ஜனங்களின் பணத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஜனங்களிடம் உண்மையைச்சொல்லி இதையெல்லாம் சரிசெய்ய அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவர்கள் மேல் வரவிருக்கிற பெரும் துன்பத்திலிருந்து தங்களை காத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்படி அவர்கள் செய்வார்களானால் பெரிய அழிவு வரும்போது அவர்கள் அவ்வளவு கடுமையான துன்பத்தில் விழமாட்டார்கள். ஆனால் வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறபடி, மக்களை அதிகமதிகமாக வெறுப்படையச் செய்து, சீக்கிரத்தில் வரவிருக்கிற தங்களது கஷ்டத்தை கூட்டிக்கொள்கிறார்கள்.

நெருங்கி வருகிற மகா உபத்திரவத்தில் ஜனங்களைக் காட்டிலும் மதகுருமார்களும் ஊழியர்களும் அதிகமாக துன்பப்பட்டால் நாம் ஆச்சரியப்படக்கூடாது. ஏனெனில் அவர்கள் ஜனங்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள். பிரஞ்சு புரட்சியில் கத்தோலிக்க குருமார்கள் மிகவும் பயங்கரமான துன்பத்துக்கு ஆளானார்கள். இது நெருங்கி வருகிற மகா ஆபத்தை சிறிய அளவில் சித்தரிக்கிறதாக இருந்தது. பிரஞ்சு புரட்சி வெளிப்படுத்தல் 12:15,16ல் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாக நாங்கள் புரிந்து கொள்கிறோம். மேலும் வேதாகம பாடங்களின் மூன்றாவது தொகுதியில் பக்கங்கள் 45-51 மற்றும் 65-71-ஐ பார்க்கவும். சமீபமாய் இருக்கிற தற்கால முறைமைகள் நீக்கப்படும்போது பேர்சபையின் குருமார்களும் அதிகாரிகளும் குறிப்பாக துன்பப்படுவார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஏனெனில் அவர்களில் சிலர் சத்தியத்தை தீவிரமாக எதிர்த்து வருகிறார்கள். சிலர் தங்களை சத்தியம், மற்றும் ஜனங்களின் ஞான உபதேசத்துக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் பிரதிநிதிகளாக காண்பித்துக் கொண்டு, ஆனால் சத்தியம் என்று அவர்கள் அங்கீகரித்ததற்கு உண்மையாக நிற்காமல், கொள்கையின் நிமித்தம் அமைதியாக இருக்கிறார்கள். ஊழியம் செய்வோம் என்று பாசாங்கு செய்தபடி அந்த அக்கறையை பாதுகாக்க தவறிவிட்டார்கள்.

பரிசுத்தவாங்களுக்கு இந்த உவமையை பொருத்திப்பார்த்தல்

இயேசுவின் வார்த்தைகளை நமக்கு பயன்படுத்தும்போது எந்த அளவுக்கு அநீதியான பொருட்களை, உலகப் பொருட்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோமோ, அதை கருமித்தனமாக இல்லாமல் மிகவும் தாராளமாக, நமது தகுதிக்கு ஏற்றவாறு பயன்படுத்தவேண்டும் என்று நமக்கு போதிப்பதுபோல் காணப்படுகிறது. அவருடைய சீஷர்களாகிய நாம், பெற்றிருக்கிற வருமானம், சந்தர்ப்பம், செல்வாக்கு முதலியவைகளையும் தேவன் நமக்கு கொடுத்திருக்கிற இந்த தாலந்துகளையும் அவருக்கென்று பயன்படுத்தவேண்டும் என்று கர்த்தர் காண்பிக்கிறதாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நாம் சத்தியத்தைக் கொடுக்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு எதிர்ப்பை சந்திக்க வேண்டியிருந்தால், அது கவனிக்கப்படாமல் போகும்படியாகவும், கர்த்தருக்கும் அவரது வசனத்தின்

ஆவிக்கும் இணக்கமாக இருக்கும்படி பெருந்தன்மையாக இருக்க நாம் நாடவேண்டும்.

ஆண்டவர் மேலும் கூறுகிறதாவது: “நீங்கள் மாளும்போது உங்களை நித்தியமான வீடுகளிலே ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.” நம்மை நித்தியமான வீட்டிற்குள் சேர்த்துக் கொள்பவர்கள் நமது கர்த்தரும் அவரது தூதர்களுமேயாகும். அவரது உண்மையுள்ள அனைவரையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்வதாக அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். நமது அநீதியான பொருட்களை பயன்படுத்துவதும், பூமிக்குரிய ஆசாபாசங்களை பலியிடுவதும், சில காரியங்களில் மனிதர்களிடமிருந்து ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும். ஆனால் கடைசியில், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறபடி கர்த்தரிடமிருந்து கிரீட ஆசீர்வாதத்தை நிச்சயம் கொண்டு வரும். நமது மரணம் நமது பலியின் ஓட்டத்தின் முடிவை அடைவதாகும். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் மரிக்க வேண்டும். அவர்களது அர்ப்பணத்தின் கருத்து அதுதான். இது மரண பரியந்தமுமான ஒரு பலியாகும். அநீதியான பொருட்களினால் நண்பர்களை சம்பாதிக்கிறவர்கள் இந்த வகுப்பை சேர்ந்தவர்களாயிருந்தால், இந்த பூமிக்குரியவைகளை அவர்கள் பலியிட்டால், அவர்கள் தங்கள் ஓட்டத்தை முடிக்கும் போது, அவர்கள் நித்திய வீடுகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். இந்த இடம், “கைவேலையல்லாத நித்திய வீடு பரலோகத்திலே,” “முற்றும் ஜெயங்கொண்டவர்களாகிய” உண்மையுள்ள வகுப்பாருக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டது.

“அவர்கள்” என்ற வார்த்தையை, நாம் நண்பர்களாக்கிக் கொண்டவர்களுக்கு பயன்படுத்தக்கூடாது. நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருந்து, சுயபலியின் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, பூமிக்குரிய பொருட்களை தனக்கென்று பயன்படுத்தாமல் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் பயன்படுத்தினால், தேவன் நம்முடைய நண்பராக இருப்பார். நாம் மரிக்கும்போது நம்மை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நண்பர்கள், நம்முடைய பலியினால் பலனடைந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, ஆனால் விசேஷித்த விதமாக திரைக்குப்பின்னால் இருக்கக்கூடிய பிதாவானவர், கர்த்தராகிய இயேசு, மகிமையடைந்த பரிசுத்தவான்கள் மற்றும் பரிசுத்த தூதர்கள் ஆகும். ஆசீர்வாதமான எதிர்நோக்குதல்!

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, C.T. ரசல் அவர்களின் ரீ-பிரிண்டிஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, R. செல்வராஜ். சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

Website : www.thestudiesinthescrptures.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY